

கலாநிலயம்

An Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா

உள் நாடு ரூ. 7 8 0
புற நாடு ரூ. 9 8 0

காரியாலயம்:—

வேளாளர் தெரு,
புறசைபாக்கம், சென்னை.

Vol 6.]

1933 (ஐ) மே மீ 18உ

[No. 20.]

பொருளடக்கம்.

1. தலைவாக்கம் (Leader)	381	6. தமிழ்நாட்டு இராஜா இரத்தினங்கள்	
2. கம்பராமாயணம் (மாநீசன் வதைப்படலம்)		N. R. சேஷாசாரி	390
T. N. சேஷாசலம், B.A.B.L.	388	7. பொருளை நிகண்டு (கு, செ, சே, சை, சொ, சேர)	
3. யாப்பிலக்கணம் (வஞ்சிப்பா-மருட்டா).		S. வையாபுரிப் பிள்ளை B.A.B.L.	391
வித்துவான் M. V. வேணுகோபாலப் பிள்ளை	385	8. கம்மாழ்வார் வைபவம் (5-ம் பத்தா, 1-ம் தசகம்)	
4. தேவகி (ஓர் நாவல்)		K. இராஜகோபாலச்சாரியார் B.A.B.L.	392
K. இராஜகோபாலன்	386	9. காந்த மழை (அங்கம் 1, ௪௩ம் 2.)	
5. தமிழ்ப் பாடம்		Shakespeare's Tempest	394
எளவேன்பா-சுலிசீஞ்சுக்காண்டம்	388	10. திருக்குறள் நீதி (சுழியல்)	
		A. இராமலிங்கம்	395
		11. வர்த்தமானம்	399

கலாநிலயம்

புடவைப் பூசல்.

மனத்தாலன்றி, சமயத்தால் சாதியால் வழக்கம் களால் மந்திரோ மொழியினால் மனிதர் தம்முள் மாறுபடுகின்றார்கள் என்றும் ஓர் பொய்ம்மையை மெய்யென நினைத்து மாறாது வாழ்க்கையைச் சீர் செய்ய முயல்கின்ற இம்முயற்சி பெய்லாம் வினாவதுடன், முன்னே சற்று நன்றியுற்றவைகளையும் கெடுத்துவிடும் என்றும் இச்சிறு செய்தியைத் தெரிந்துகொள்ளமாட்டாமல் விவகரிக்கின்ற பெரிய மனிதர்கள் என்னகினைத்து என்னசெய்கின்றார்கள் என்பதை யெண்ணவென்ற விந்தையே விஞ்சுகின்றது. எத்தனைமுறை நாம் இதனைச் சொல்லியிருக்கின்றோமாயினும் அத்தனைமுறைக்கு மேலும் ஒரு முறை சொல்லவேண்டி நினைந்து செய்துகளில் இது வொன்றும் ஒருவரை ஒருவர் நலிக்கின்றாரென்ற, நலிவோர் நலியப் பெறவோர் ஆகிய இருநிறத்தோறும் மாசுண்டய மனத்தினரர் யிருக்கின்ற இவ்வொரு ஒற்றுமையே காரணமாகுமன்றி, அவர்க்கிடையே கிடக்கின்றதெனக் கருதப்படும் எவ்வகை வேற்றுமைபும் காரணமாகமாட்டாது. நற்று மனிதர்களைப் ப்புலிகளும் நலிவதில்லை என்பதை யாவரும் அறிவார். பண்ணடைகில்லா மனத்தினின்ற பிறக்கும் அவர் அழுக்காறு அகத்தை வெகுளி முதலியவை களாற்றினே ஒருவர் பிறருக்குத் தீங்கு செய்கின்றாராதன்றி, இத் தீங்கு விளைவதற்குக் களையிருப்பது கசுடுமைய மனமேயன்றி மாணாடவாழ்க்கையில் ப்புலிக்கின்ற எவ்வகைப் பழக்கமுமன்று, ஒழுக்க முமன்று, மதமுமன்று, சாதுயமன்று, செல்வத்தின் மிகுதியுமன்று குறைவுமன்று — மனத்திற்

கயலாயிருப்பது ஒன்றுமன்று. ஒரே சாதியினர் ஒரே மதத்தினர் ஒரே மொழியினர், ஒரே குடியினர், உறவினர், ஒரு வயிற்றிற் பிறந்தவர் ஒருவர்க்கொருவர் இன்று செய்துகொள்ளும் கொடுமையினளவு அவர் வேறு சாதி மதம் மொழியினர்க்குச் செய்ய நேர்வதில்லை என்றே எண்ணுதல் வேண்டும். செல்வவந்தர் பெரிய உத்தியோகத்திலுயிருப்பவர் ஒருவர் தம் புதல்வியின் கலியாணத்திற் தம் தங்கைக்குப் புடவை வாங்கித்தரவில்லை என்ற காரணத்தால், அவ்வம்மையார் மணமணியில் நிருத்திற்கையயது அகன்றுவிட்டார். இதுபற்றிக் குழப்பமும் கலகமும் அம்மணமனை முழுவதும் கதவி, உவகை பொக்க வேண்டியவோர் செவ்வியில் கவலைபெள்ளும் பரபியது. இத்தங்கையின் கணவரும் செல்வவந்தர், உயர்ந்தவோர் உத்தியோகத்தில் இருப்பவர். இருநிறத்தோர்க்கும் ஐம்பதாசிரியப் புடவை ஒருபெரிய காரியமன்று. ஆயினும் அதனை விழைகின்ற தங்கைக்குக் கொடுத்தத் தாமும் உவந்து அவளையும் உவப்பிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் அவருக்குத் தோன்ற மறுக்கின்றது. இத்தங்கைகாரன், தமைபன் குறிப்பறிந்து, “எனக்குப் புடவைகள் மிகுதியும் உள், ஆதலால் எனக்குப் புடவை வாங்கி அண்ணா, நீ வீணே பணத்தைச் செலவுசெய்யாதே” என்று கூறிக் கரும்குரிய மகிழ்வை அவருக்கு அளிக்க மறுக்கின்றார்—இதனால் வீணாவது கல்களையிற் வேறென்றுமில்லை. இவ்வண்ணும் தங்கையும் தம் தமிழ்மொழி மந்த நறித்திடவேயே பேசிக்கொள்பவர்களாயின் இது நேர்ந்திராதோ? வேறு வேறு

சாதினர்களோ இவர்? இருவரும் வழிபடும் கடவுளர்களும் வேறு வேறே? எக்கடவுளையேனும் இவர் வழிபடுபவர்களாயிருப்பாராயின், இது ஷேர் திராதே. இவர்களில் ஒருவர் தாழ்த்தப்பட்டவரும் மற்றவர் தாழ்த்தப்படாதவராய் இருக்கின்றாரா? உண்மையில் இருவரும் மனத்தால் தம்மைத் தாழ்த்திக்கொண்டிருப்பதா லன்றோ இப்பூசல் நேர்கின்றது. இப்பூசல்தான் மிகத்திறமாய் செய்தி; எனினும் இப்பதினெட்டுமுழுப் பூசலையைக் கொண்டு பூசியில் நிகழ்கின்ற அனைத்துப் பூசல்களையும் அளந்து மனத்திற்குள் மடித்துவைத்து விடலாமே.

மனத்தைக் கெடுத்துக்கொண்டிருப்பவர் கெட்டவர்களாவதைமற்றது அக்கேட்டின் பழியை, சாதிமதம் மொழி பண்டைக்காலப் பழக்கவழக்கங்கள் முதலியவைகளின் தலைவிலினை சமத்தப்படுவதே தந்தே. இவ்வகை மரபுகள்தான் நமது இதற்கே மனிதர் இப்பொழுது அடிமைகளாகக் கிடக்கின்றனர் என்பதை அறிவாளிகளல்லாமல் ஏனையோர் எக்கனம் அறியவல்லார். “தற்காலம் தற்காலம்” என்பதனினும் அங்கேயே பெரும்பேய் எழுப்பலாதி. கிஸ்ட்டு முற்றே என்பவர் கூறுகின்றார்—

It is never really the past—the true past—the enshaves us; it is always the present. It is not the conventions of the seventeenth or eighteenth century that now make men conventional. It is the conventions of our own age; what one always needs for freedom is some sort of escape from the thing that now holds him. A man who is the slave of theories must get outside them and see facts; a man who is the slave of his own desires and prejudices must widen the range of his experience and imagination. But the thing that enshaves us most, narrows the range of our thought, cramps our capacities, and lowers our standards is the mere Present—the present that is all round us, accepted and taken for granted, as we in London accept the grit in the air and the dirt on our hands and faces. The material present, the thing that is omnipotent over us, not because it is either good or evil, but just because it happens to be here, is the great jailer and prisoner of man's mind; and the only true method of escape from him is the contemplation of things that are not present.

ஆதலின், அறிவுடையோர் ஒருவரும், சாதிமத மொழி பழக்க வழக்கங்களின் வேறுபாட்டினால் நாம் மாறுபட்ட இகலி நீற்கின்றோம் என்றும், இவைகள் ஒழியுமாயின் அப்பறம் எல்லாவற்றிலும் சகோதர பான்மையே தலைநிறந்து தோன்றுமென்றும் பேசியுள்ள பேதைப் பெருமியில் விழுக்கின்ற தற்கால மரபிற்கு நம்மை அடுகுமியில் கெட்டுக்கொண்டிருக்கொடுமையிடும் கொடுமையாதெனின், இதனை விடுதலை என்று அழைக்கின்ற பரிபவமோயாம். சாதிமத மொழிவேற்றுமைகளோ நம்மை இகல்கொள்ளப் பிரித்துவைக்கின்ற என்பதை மிகவும் எளிதேதர்வகையிற் சோதித் துணர்ந்துகொள்ள இயலுமே. ஐரோப்பாவைப் பார்க்கப்படுதா? அங்கு வேற்றுமை என்ற பேருடைய இவ்வகையிடைபூறுகள் இல்லையே. எத்தனை ஒற்றமும், எத்துணைச் சகோத

ர்த்வம் அவர்களிடையே கைவந்திருக்கின்றது? முன்னொன்ற கிஸ்ட்டுமுற்றே என்பவர் ஓர் பிரசங்கத்தில், “காமெல்லாரும் சகோதரர்களாயிருக்கின்றோம்” என்று உரைத்தருளவில்லை, உடனே

“If any one thinks my word, “brotherhood” too strong in the present state of Europe, I would remind him of the relationship between Cain and Abel.”

[ஐரோப்பாவின் தற்கால நிலைமையை, நான் “சகோதர்த்வம்” என்றுரைத்த சொல் சற்றேனும் பொருத்தாதென்று இங்கு இருப்பவர் யாரேனும் கருதுவாராயின், கேயன் ஆபெல் என்றும் அவ்விருவலுக்கும் இருந்த உறவினை நினைத்துக்கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றேன். (இவ்விருவலும் ஆதித் தக்கை ஆதாயின் புத்திரர்கள்; கேயன் என்பவன் தன் சகோதர ஆபெலின் கொன்று விட்டான்) என்று முன்னோன்றி, “என் தம்பியுடைய எஞ்சு” என்று கேட்டபோது, “நான் என் தம்பியின் பாதுகாப்பாளன் (Guardian) அல்லன்” எனப் பதிலுரைத்தது பழைய ஏற்பாட்டிக்கு சதை] எனத் தன்னைத் திருத்திக்கொள்வது அவசியமாயிற்று என்றால் வேறென்ன விளம்புதல் வேண்டும்.

எனின், நமக்குப் பகையாயிருப்பவரும், முன்னுரைத்த வேற்றுமைகளல்ல. மற்றையதெனின், கிஸ்ட்டு முற்றே என்றும் அவ்வாக்கில் அறிந்தே கூறப்படும்.

“If we fret and argue and fight one another now, it is mainly because we are so much under the power of the enemy. The enemy has no definite name, though in a certain degree we all know him. He who puts always the body before the spirit, the dead before the living; who makes things only in order to sell them; who has forgotten that there is such a thing as truth, and measures by advertisement or money; who daily defiles the beauty that surrounds him and makes vulgar the tragedy; whose innermost religion is the worship of the Lie in his Soul. The philistine, the vulgarian, the great sophist, the passer of base coin for true, he is all about us, and, worse, he has his outposts inside us, persecuting our peace, spoiling our sight, confusing our values, making a man's self greater than the race and the present thing more important than the eternal.”

இந்தச் சத்தாருவின்மீது தப்புலதற்கு வழியொன்றே. வித்தகர் மொழிகளும் கவிவர் கலைகளுமே மனிதரை இந்நாள் காக்கவற் துதவவேண்டும். கல்வாத பேர்களைல்லாத கோட்கொண்டு குறுகின்ற பழுதுகளைச் சொற்களைப் பரித்தகற்றி, வித்தகர் வழக்கியுள் விழுமிய மொழிகளை விழைந்தேற்று அவ்வழி ஒழுங்குப்படி நம் மனத்தினால் பண்பித்தவைப்பதற்கு இன்னமையாதது, கணியுணர்வு கைவந்து அத்தலை உலகின உற்றுநோக்கிக் காண்கின்றவோர் கலக்கமில்லாத் காட்டியாம். இக்கட்சியிருந்தாலன்றி இப்பிரபஞ்ச மடக்கதும் எம்மையானுடைய பெருமானது திருவிளையாடல்களாவது தோன்றாது. “அல்கிலா விளையாட்டுடையார் அவர்” என்ற வல்லவர் கம்பர் போன்றவர்களே. அவ்விளையாட்டிற்குள் நம்முடைய வாழ்வு அமைந்திருக்கின்றது. அத்திருவிளையாட்டில் அறிவாமெனின் நம்முடைய வாழ்க்கையினைத்தார் தெருவிளையாடல்சாயத் தீர்த்துவிடும். விளையாட்டை வாழ்க்கையென்பது வேறு, வாழ்க்கையை விளையாட்டாக்குவது வேறு. முன்னது புடவைப்பூசல், பின்னது விருந்தினர் முகக்கண்டு அன்னவியூவணி விரும்பிச்செய்யும் அம்மை.

விரைவில் நேராகும் என நம்பி, பத்திரிகை சிபித்து காலங்கடந்து வருவதை நமது நண்பர்கள் பொறுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கின்றோம். “மாளேஜி”

க ம் ப ர ர ம ர ய ண ம்

ஆரணிய காண்டம்—7. மாரீசன் வதைப் படலம்.

[351-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

கயவரு முயரிய கழறல் கூடுமே.

அற்புட்போன் நறமல்லாமல் இருப்பன பலப்பல; மாரீசன் இங்கு இராவணனுக் கறிவுறுத்தும் அமைதியும் அவைகளிலொன்று. மாதலன் இசைப்பன யாவும், அவைவதம் அளவில் நழில் நல்லறங்களே யாயினும், இவன் அறமே நோக்கி அறத்தை எடுத்தியம்பிவற்புறுத்தமொரு செம்மையையும் நிற்கின்றனென்பதற் கில்லை.

தானோர் அமைச்சன் என்னும் முறைமையில் மாரீசன் உறுதிமொழிகள் உற்றுரைக்க அது கோராமல் வெருள்கின்றான் இராவணன் ஆயினும், மாரீசன்,

தன்னைமுனி வுற்றதறு கட்டகமி லோனைப் பின்னைமுனி வுற்றிடு மெனத்தவிர்த்தல் பேணு துன்னைமுனி வுற்றன குலத்தைமுனி வுற்று பெயர்னைமுனி வுற்றியேயி தென்னென விசைத்தான்

[தன்னைக் கோபித்த அந்த அஞ்சாமையுடையனும் கடுகிலைம இவ்வாதலனும் ஆயி இராவணனை, பின்னும் தன்னை கோபிப்பான் என்று அஞ்சி அவனுக்கு இன்னும் சில சொல்லாமல் விட்டுவிட விரும்பாமல், “என்னை நீ கோபிப்பதாகிய இது, உண்மையில் என்னைக் கோபித்து ஒன்றும் செய்த படியாகாது; மற்று, உன்னையே கோபித்து உனக்கும் உன் குலத்தவர்க்கும் கேடு சூழுகின்ற பகைவனையாகின்றாய், என்ன இது,” என்று ஏரி மேலுஞ் சொல்லான்]

எனினும், முன் சொல்லாதது இன்னும் சொல்வதற்கென்னுதா. இராவணன் தன் எளிமையையும் இராமனது மேன்மையையும் மீண்டும் வற்புறுத்தவானாகி, முதலில், கையையங்கிரியைக் கையி லெடுத்தவனெனுமொரு இராவணன் இறுமாப்பைச் சிதைக்கும் வண்ணம்,

எடுத்தமலை யேநினையி னீசன்கில மில்லாய் வடித்தமலை யேயிது வலித்திடுபென வாரிப் பிடித்தமலை நானினிது பிடித்தொருவன் மேலுள் ஓடித்தமலை யும்பாருக நெறமலை யன்றே

[நீ பெயர்ந்தெடுத்த கையையமலையையே நினைத்துப் பெருமையாடாட்டிக்கொண்டிருப்பதால் என்று யான்! “செவியான திரிபுரங்களை யழிக்க வில்வாக வளைத்த மெருமலையே போன்றது இவ்வில், இதன் வளைத்திடுவாய்” என்று ஐசன்கன் முதலானோர் சொல்ல, முன்னுள் இராமனையும் ஒருவன், என்கில் எடுத்ததும் பிடித்ததும் காணியின் இடையில் ஓடித்ததும் ஆயி அல்லொரு வில்வாகிய மலை ஆசாயமுட்கட்டை அளவியுள்ள மெருமலையே யன்றே - அதனை என் மறக்கின்றாய்]

என்றான், இத்தற்கு இராவணன் இங்கு எதிரினம் புலநின்றிப் பின்னர் இலங்கையில் வீடணன் இவ்வண்ணமே அறிவுறுத்தியதாகள், “ஊனையில் இறுத்தவனும் ஒரு வீரனே” என்று பழுதரைப்பான் இவன். இவ்வாறே, இச்செயலை, “புரையோடிய சிலை யீன்றிற் மறிவேன்” என்று இகழ்த்தவர்த்தவனும், வில் வீசின்றபுறமும் உயர்ந்தவிலல்லாதே எந்தியவனுமாகிய பாசீராமனையும் இராகவன் வெற்றிகொண்ட செய்தியை இங்கு,

ஆயிர மடற்கையுடை யானைமுறு வானால் ஏயெனு மிமைப்பினையிர் செற்றவெதி லில்லோன் மேயவிறன் முற்றுவரி வெஞ்சிலையி னேறித்* தாயகன் வலித்தகைமை யுமுறு தகைத்தோ [வலிமை வாய்க்த ஆயிரம் கைகளை யுடைய காந்தவீர பார்க்கணை மருவாயுத்தால், என்று கூறும் பொழு திற்குள்ளே மிக விரைந்து உயிர் அழித்த நிகரற்ற பாசராமனிடத்தில் இருக்க வலிமை முழுவதையும் கட்டமைத்த அவன் கொடிய வில்வினுடனே தனக்கு உரிமை யாக்கிக்கொண்ட இராமனது வலியின் மேன்மையானது காம் அடையும் தன்மையதோ]

என்று மாரீசனே இசைத்துவிடுகின்றானுதலின், இராவணனது வார்கள் அத்திறத்தில் அடங்கியிடலாயின. மேலும், “உன்னை வென்ற காந்தவீர்பார்க்கணை வென்ற பாசராமனை வென்றவன் இவ்விராகவன்” என்று மேன்மேல் நலிக்கின்ற நினைவு இக் கட்டுரைபில் அடங்கி யிருத்தலால், இராவணனது பத்துத் தொண்டகரும் பரிடவத்தால் அடைந்து தக்கொண்டிருத்தல் வேண்டும். இதனையே வீடணன் பிற்பறைநன் வெளிப்படையாக,

ஏயது பிறிதணர்க் தியம்ப வேண்டுமோ நீயொரு தனியாகுமே நீக்குவாய் ஆயிரக் தோளவற் காற்ற நேற்றநனை மேயிலை யாமெனின் மிளம்ப யவையுமோ

[தக்கென்று இன்னுஞ் சில நினைத்துச் சொல்ல வேண்டுமோ, “எனக்கு நிகரில்லை என்று சொருக்கி இவ்வேற உலகங்களிலும் நீக்தவாயாயினும், ஆயிரக் தோள்களையுடைய காந்தவீர்பார்க்கணளுக்கு வலியுழிந்தனையெல்லாது எதிரி நீ நிகரில்லையென்றால் வேறென்ன விளம்ப வேண்டுமோ]

எனச் சாற்றியதற்கும் எதிரைக்கமரட்டாமல் இராவணன் கின்றானெனும், இற்றைக்கும் அற்றைக்கும் இடையே நிகழ்த்த வாலிவதைமையக் குறித்து கியிடணன்,

மேலுயர் கயிலையை வென்ற மேலேநா னனுதோ ணர்க்கிதா னவிறன் சாபத்தார கூலவான் குரங்கினுற் குறுகுற் கோளது வாசிர்பார் கண்டனம் வரம்பி லாற்றலாய்

[எவ்வையற்ற ஆற்றலுடையவனே, மிகவும் உயர்ந்த கயிலைமையை நீபெயர்ந்த அக்காள், தொக்குகின்றதோள் களையுடைய கந்தி இட்ட சாயத்தின்படி வறுஷ்டாய நிறத்தகுரங்கினால் கோர்க்க இடையுற்றை வாலியினிடத்தில் கண்டோம்]

எனக் கூறியபோது, இராவணன் இத்தற்குடனாகுரை யாமல் எதிராக,

அரங்கி னுரிவாற் கண்புழன் டைடவர மறியே னிரங்கி யானிப்ப வென்றவளி யவன்வயி னெய்த [எவாக்கொள் வாலிவாற் நேற்றெனன்மற்றும் வேறென்ற குங்கெலவென்னைவெல்லுமென் நெறநகனன்கோடி

[அரங்கில் ஆடுகின்ற செவிரான்பால் பக்தியெய்த வாலி பெற்றிருக்கின்ற வரத்தின் உண்மையை அறி யாமல் யான் ஆரவாரம் செய்து எதிர்த்தே, என்வலிமை அவன்பால் சேர்க்தவிலவே, இத்தகைய வெரு வரமு

கைய வாலியினிடத்தில் தோல்வானேன், அதுகொண் டே, எல்லாக் குரங்குகளும் என்னை வென்றுவிடவல்லன் என்று நீ எண்ணும் என்னுமினில்]

எனத் தம்பிக்கு விளக்கியதன்றியும், வாலியைப் கொன்ற வீரன் இராமனென்றும் உரைக்க வெண்ணு தென மீண்டும்,

நீல, கண்டனு நெய்ப்பு நேர்நின்று நேரி
நேது மன்னவ ருடைவலி யவன்வழி எனய்துந்
சால நல்வர நினைந்தவ நெகிர்செலு நவிர்த்து
வாலி தண்ணையு மணிதனு மறைந்துநிள் றெய்தான்

[சுவயிரானும் திருமாளும் நேர் கின்ற எதிர்ந்தால், பொருத்திய அவர்களுடைய வலிமையும் அவ்வாலியின் பாத் நேரும். இந்த நல்ல வாந்தை நன்றாக நினைவிற் கொண்டு வாலிக்கு எதிர்செல்லத்தைத் தவிர்த்து மணித னுவிய இவ்விராமனும் மறைந்துநின்று அம்பைஎய்தான்] என்றறாந்து, தன் அழிவிற்குத் தன்மைக்கும் எட்டியவாறு, வாலியிய ஏசுக் சொல்லாததோர் காரணத்தையும் காட்டுகின்றான்.

இவ்வண்ணம் இராமனைது கடக்கரிய போராற்றலை எடுத்தும் பிசேவதுடன் சிதைப்பின் தன்மைமையையும் அறிவுறுத்தி இராவணனை தீய எண்ணத்தை மாற்றத்தற்கு முயன்ற மாரீசன்,

யாதுமறி யாயுரைகொ ளாயிகலி ராமன்
கோதைபுனை யாமுனுயிர் கொள்ளன்பு மன்றே
பேதைமதி யாலில்தொர் பெண்ணுருவ மென்றும்
சிதைபுரு வேரிருநர் தீவினைய தன்றே

[நீயும் ஒன்றும் அறியாய், நான் சொல்லவதையும் கேட்கமாட்டாய். பராக்கிரமம் பொருத்திய இராமன் தன் வில்லிய சாணியைப் பூட்டுவதற்குமுன் உன் உயிர் கொள்ளை போய்விடுமே. உன் அறிவின்மையால் இதனைத் தீர் பெண்ணின் உருவம் என்று எண்ணிக்கொண்டாய். சிதையின் உருவமே, அது! அன்றா அன்று, அரக்கர்கள் செய்த பாவங்களின் வடிவம் அன்றே அது.]

என்று சாற்றினான். அவரவர் செய்த தீவினையே யன்றி வேறென்றும் ஒருவரையும் அழிப்பதற் காற்றா தாதலின், இராவணனைது அழிவிற்குக் காரணமாய் நின்று சிதைவை அல்லிராணன் முதலிய அரக்கர் தம் தீவினையின் உருவம் என்று உரைத்ததற்கு பிழையிலலை யாயினும்,

மண்ணினும் நல்லன் மலர்கள் கலைமகள் கலைபூர்
பெண்ணினும் நல்லன்பெரும்புகழ்ச்சனகையோ நல்லன்

என்ன வசிட்டனுல் வியப்பதற்குரியவளாய், மிதிலை மாகாகம் செய்து மாதுவந்தால் அங்குலத்தால் அவ தரித்த சீதாபிராட்டியை ஏகதேசமாகவும் தீவினையின் வடிவம் எனச் சாற்றுவதற்கு மாரீசனையேவோர் புல்லரக்கனுக்கன்றி வாய்வுருதல் மிக அருமை. ஆதலின் கவிக்கற்றாக வருமிடத்தைக் கம்பர்,

இன்னல்செ யிராவண னிழைத்த தீமைபோல்
துள்ளருக் கொடுமனக் கூனி தோன்றினான்

என முன்னர், இராவணன் செய்த தீமைகளுக்குக் கூனியின் உருவத்தையே கொடுத்தார். இப்படியே பிறரைநான், தன தண்ணனுக்கு நன்மதி நவீன்று நின்ற வீடணனும்,

தீயிடைக் குளிர்ந்தவத் தெய்வக் கற்பினான்
வாயிடை மொழிந்தசொன் மறக்க வல்லமோ

நோயுனக்கி யானேன துவன்று ளானவன்
ஆயவன் சிதைபடை மூதிந் தன்றறினான்

[காரணமேயே மணப்பதற்கு நன்றவம் புரிந்திருந்த வேதவி என்பாளை நீ பண்டு திருக்குவியும் செய்தநான் மோகத்தால் தீண்டி, தெய்வக்கற்பினுமாகிய அந்நங்கை நெருப்பில் விழுமபோது, “உனக்கும் இலங்கைக்கும் உன்வினைக்கும் கேடாகத் தோன்றுவேன்” என்று சயித்துக் சொல்லிய சொல்லை நம்மால் தடுக்கக் கூடுமோ. “உனக்கு நானே கோயாக வருகின்றேன்” என்று கூறியிருக்கின்றான் அவன். பண்டு பாத்நகலில் அழிந்ததுடன் பிறந்த சிதை என்னும் இவன் அந்த வேதவதியே தான் என்பதை அறியாமோ]

எனக் கழறுமளவில், தீவினையின் உருவம் சிதை யென்று மாரீசன் சொன்னசொற்களிலும் சிறிது தணிந்து அவனை “நோய்” எனும் நிலையில் நிறுத்து கின்றான். அதுவும் “உனக்கு நோயாக வருவேன்” என்றறாத்த வேதவதியே இச்சிதை” என்னின்ற குதலின் நேராகச்சென்று அது சிதைவைச் சார்வது மில்லை. குட்பாகருணனும் இராவணனுக்குப் புத்தி கூறுங்கால், சிதையை, “திட்டியின் விடமன்ன கற்பீன் செவ்வி” என்பான். ஆயினும் நம்புவவர் தம் கூற்றாய் இராவணனுக்கு ஒர் நோயுறுத்தி உரைக்க நினைக்குங்கால், சீதாபிராட்டியைச் செப்பாமல், சூர் பணகையே,

மேலைகா னுயிரொடும் பிறந்து தான்வீர
காலமோர்ந் துடனுறை கடிய நோயுளான்
என்று கூறுதற் கிசைகின்றவராகின்றார். சீதாபிராட் டியே ஒருகால் இராவணனுக்கு நோயாயினும் ஆகலாம்; மற்று, அந்நோய்க்கு அவனே மருந்து மாசா மையாற்றான் அத்திட்டியிடமன்ன கற்பின் செவ்வி. அவன் செய்த தீவினையி னுருவமென ளானான்.

இன்னனும், அருகுநீர்வ நஞ்சுதகவராவ இது நன்றெனல் நன்றன் வு என்னும் பாண்மையில், மாரீசன் இராவணனைது வெகுளிக்கும் அஞ்சாமல் பின் னுஞ் சில கூறி, கோசுகன் அமைத்த கடவுட்படை கள் பல கொதிப்போடு இராமன் கை இருப்பதை யும் நினைவுறுத்தி, இறுதியில்,

வேதனைசெய் காமவீட மெலீட மெலீர்தாய்
நிறைசெய் தாயினிய செய்கைசிதை வன்றே
மாதலனு மாமாயின் முந்தையுற வர்நன்றன்
நதுரைசெய் தேனைதன் பெற்கெந்தவீர் கென்றான்

[வேதனை செய்கின்ற காமமாகிய விலும் அதிகமாகி நீ வாட்டமடைந்தாய் ஆதலால், தீய இவ்வார்க்கதைகளைக் கூறினாய். இத்தகைய காரியம் உன் அழிவிற்குக் காரண மாகும் அன்றே; உனக்கு மாமனும், உருகுலத்தில் மூத்தவனும் ஆகிய நான் இவைகளைச் சொன்னேன், அப்பா, நீ என்னிய தீமையை விட்டுவிட—என்று கூறி னான், மாரீசன்]

இன்னவாறெல்லாம் கழறிய உரைகளால், “தம்பு யிர்க்கு உறுதி எண்ணார் தலைமகள் வெகுண்டபோ தும் வெம்மைமையைத் தாங்கி நீதி விடாது நின்றறாசுக்கும் வீரர்” என்ற இலக்கணத்திற்கு கிணங்கிய வெரு அமைச்சனே இம்மாரீசன் ஆவான் போல் தோன்று கின்றான். ஆயினும் தன்னுயிர்க்கு உறுதி எண்ணியே இவன் தலைமகனது வெகுளியைக் கூடியவரையிற் தாங்க முயன்ற கயமை இனி வெளிப்படும்.

யாப்பிலக்கணம்

[866-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

செய்யுள்—வஞ்சிப்பா, மருட்பா

இதுகாண் வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கவிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா என்னும் பாக்களுள் முதல் மூன்றனுக்குரிய இலக்கணங்களைக் கற்றோம்; இவ்விதத்தில் அவை பொழிந்த வஞ்சிப்பா, மருட்பா என்னும்பாக்களுக்குரிய இலக்கணங்களைக்கற்போம்:

வஞ்சிப்பா:—வஞ்சிப்பா என்பது குறளடி வஞ்சிப்பா எனவும், சிந்தடி வஞ்சிப்பா எனவும் இருவகைப்படும். அது தனிச்சொல்லோடு புணர்ந்து, இறுதியில் ஆசிரியச் சுரிதகத்தைப் பெற்று முடியும். வஞ்சிப்பா ஒரு போதும் வெண்ணைச் சுரிதகத்தைப் பெற்று முடியாது. வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடியே சிறுமையாம்; எனினும்; ஒருசார் ஆசிரியர் வஞ்சிப்பா இரண்டடியானும் வரப்பெறும் என்பார். இப்பாவிற்கு அடிப்பெருமை பாலுவேரது பொருள் முடியின் குறிப்பேயாகும்; வரையறையில்லையென்றறிக.

1. குறளடி வஞ்சிப்பா

பூர்தாமரைப் போதலமரத்
தேம்புணலிடை மீன்றிரிதரும்
வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்
மணச்சிலம்பிய மணமுரசொலி
வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவும்
நாளும்
மகிழும் மகிழ்துங்குக் கூர்
புக்குத் லாளுப் பெருவண் மையனே.

2. சிந்தடி வஞ்சிப்பா

கோடிவாவன குருநிறத்தன குற்றத்தானான
வடிவாலெயிற் நழுவையென வள்ளுகிரன
பணையெருத்தி னிணையரிமா எனையேறித்
தூணியில்லாத் தறவுநெறிக் கிறைவலுகி
எயினவே னினிதிருந் தெல்லோர்க்கும்
பயில்படுவினை பத்திமையிற் செப்பிடுனென்
புணையெனத்
கிருவுறு: திருந்தடி திசைதொழ
வெருவுறு காந்ததி வீடுநனி யெளிதே.

குறளடி வஞ்சிப்பா

சேக்கண்மேதி கரும்புழக்கி
அங்கணில்த் தலாருத்திப்
பொழிற்காஞ்சி சிழ்ந்துயிலும்
செழுநீர்,
நல்வயற் கழனி பூரன்
புகழ்த் லாளுப் பெருவண் மையனே.
(இது மூன்றடியான் வஞ்சிப் பாவிற்குச் சிறுமை வந்த செய்யுள்.)

குறளடி வஞ்சிப்பா

சுற்றுநீர் சூழ்கிடக்கிற்
பொற்றுமரைப் பூம்படப்பைத்
தெண்ணீர்,
நல்வய லூரன் கேண்மை
அல்லிருந் கூந்தற் கலரா னுவே.

(இஃது இரண்டடியான் வஞ்சிப்பாவிற்குச் சிறுமை வந்த செய்யுள்.)

மருட்பா:—புறநிலை வாழ்த்து, கைக்கிளை, வாயுறை வாழ்த்து, செவியறிவுடா என்னும் இந்த நான்கு பொருள் மேலும் வெண்பா முதலாகவும் ஆசிரியம் இறுதியாகவும் மருணி வருவது மருட்பா என்ற வழங்கப்படும். இஃது பொருள்மேலன்றி வேறு பொருள்மேல் மருட்பா வாராதென உணர்க. வெண்பா அடியும் ஆசிரிய அடியும் ஒத்து வருவது சமனிலை மருட்பா என்றும், ஒவ்வாது வருவது வியனிலை மருட்பா என்றும் வழங்கப்படும்.

குறிப்பு:—புறநிலை வாழ்த்தாவது, 'உனது குலதெய்வம் உன்னைப் பாதுகாப்பக் குற்றந் தீர்த்த செல்வத்தோடு புதல்வரைப் பெற்று, புதல்வரும் அத்தன்மையாகி, எல்லீரும் நீடு வாழ்வீர்,' என்று தெய்வத்தைப் புறம் நிறுத்தி வாழ்த்துவதாம். கைக்கிளை என்பது, ஒருதலைக் காமத்தைப் பொருந்தியதாம். வாயுறை வாழ்த்து என்பது, முன்னர்க் கைத்தம் துவர்த்தும் பின்னர் நலம் பயக்கும் வேம்பும் கலிவும்போலக் கடுஞ் சொல்லித் தடைபின்றிப் பின்பு நலம் பயக்குமெனக் கருதிப் பாதுகாத்துச் சொல்லும் சொல்லால் மெய்பாக அறிவுறுத்தவது. தேவியறிவுறா என்பது, 'பொய்யோர்கள் இடையில் சியப்பின்றி அடக்கி வாழ்த்தல் கடமை,' எனச் சொல்லி, செவிக் கு அறிவுறுத்தவது.

கைக்கிளை மருட்பாவில் இறுதியில் வரும் ஆசிரிய அடிகள் இரண்டேயாகி வந்து, நற்றயலடி. முச்சீரால் அமையுமென அறிக. புறநிலை வாழ்த்தும் செவியறிவுறா உம் வாயுறை வாழ்த்தும் மருட்பாவில் மட்டுந்தான் வரவேண்டும் என்னும் நியதி இல்லை; வெண்பா போலாகவும் ஆசிரியப்பா போலாகவும் வரவும் பெறும்; கலிவுய் வஞ்சியுமாக வரப்பெற. கைக்கிளை எல்லாப் பாவாகவும் வரும்.

1. மருட்பா

தேன்ற விடைபோழ்த்த தேனார் நறுமுல்லை
முன்றின் முககெரியு முத்திரீர்த் தண்கோணூர்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்ற னிற்காப்ப—என்றும்
தீரா நண்பிற் நேவர்
கீசால் செல்வமொடு போலெறி சிறந்தே.
(இது புறநிலை வாழ்த்துக் கூறிய வியனிலை மருட்பா.)

2. மருட்பா

நிருதாதல் வேர்வரும்புந் தேங்கோதை வார்டும்
இருநிலஞ் சேவடியுந் தோயும்—அரிபாந்த
போக்த ழுண்கணு யினம்க்தம்
ஆத மறிவ னகலிடத் தணக்கே.

(இது கைக்கிளை மருட்பா. இஃது எப்பொழுதும் சமனிலையாகவே வருமென அறிக.)

3. மருட்பா

பலமுறை ஓம்பப் படுவன கேண்மின்
சொலண்முறைக்கட டோன்றிக் கடர்மணித்தே றூர்
நிலமுறையி னுண்ட நிகரிலார் மாட்டும். [ந்து

சிலமுறை யல்லது, செல்வங்கள் சிலலா விலங்கு மெறிபடையும் வீரமு மன்பும் கலந்தந் கல்வியுந் தோற்றமு மமேனப் பொலுஞ்செய் புனைகலனே டிவ்வாறி னுறும் விலங்கிவருந் கூற்றை விலக்கவு மாகா தனைத்தாந் லீயிருந் காண்டார் நினைத்தக்க கூற்றி மெம்மொழி பிழையாத தெறிநீ நிராழுகிற் சென்றுபயன் தநமே.
(இது வாழ்புறை வாழ்த்துக் கூறிய விபளிலை மரு ட்பா.)

4. மருட்டா

பல்யாண மன்னர் முருங்க அமுருமுத்து கொல்யாணத் தேரோடும் கோட்டந்த நல்ல தலைபாலங் கானம் பொலியத் தொலையப் படுகளம் பாடுபுக் கூற்றியப் பகைஞர் அடுகளம் வேட்டோன் மருக அரிதிறல் ஆளி சிமிர்ந்தோன் பெருவழுதி எஞ்ஞான்றும் ஈர முடையையாய் எள்வாய்ச்சொற் கேட்டி. உடைய உழுவரை நெஞ்சுணக்கக் கொண்டு வருங்கா லுழுவர்க்கு வேளாண்மை செய்யல்

மழவ ரிழைக்கும் வரைக்கா நிதிடீட்டம் காட்டு மமைச்சரை யாற்றத் தெனியல்; அமைத்த அரும்பொரு ளாற்றந் தி வெளவல்; இனத்தைப் பெரும்பொரு ளாயையாற் சென்று பெருமன்ற மறுக அகமுதி, என்றும் மறப்புற மாக மதரையா ரோம்பும் அறப்புற மாசைப்ப டேடுக; அறத்தால் அவையார் கொடுநாத் திருத்தி நவையாக நடார் குழிசி சிதையாதி; ஒட்டார் செவிபுதைக்குந் திய கடுஞ்சொற் கவிபடைத்தாய் கற்றார் க் கினனுகிக் கல்லார்க் கடிந்தொழுமிச் செற்றார்ச் செருத்திநிற் சேர்ந்தாரை ஆக்குதி; அற்ற மறிந்த அறிவினும்புமற்றும் இவையிவை லீயா தொழுதி விதியாப் பொருகட வானட நலமகன் தருகடை நீழற் றுக்கவள் மனே.”

(இது செவியறிவுற உ விவளிலை மருட்டா.)

குறிப்பு:—இம்மருட்டாவுக்கு மற்றப் பாக்களுக் குள்ளது போல இனிமில்லை என அறிக.

தேவகி

[368-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அத்தியாயம் 12.

அன்றுமுதல் என்னப்பணையான அப் பெரியார்க் குரிய காரியங்களை யெல்லாம் நானே செய்துவந் தேன். காலைபுனைவு தருவதும் அன்னமியலதும், சிற் றுண்டியுளிப்பதும், அவர் பூசைக்குரியன சேகரிப்பத மான வேலைகளை நான் ஏற்றுக்கொண்டேன். ஒருநாள் மாலை அவர் வழக்கம்போல் சிற்றுண்டியுயிற்சக் சமை யலறை வாயில்லை. அவர் வராது போகவே, சிற்றுண் டியை எடுத்துக்கொண்டுநானே அவர் அறைபிணகுரு நெருங்கினேன். அப்பொழுது “உண்ணியும் நான் கா ணாப்பெறுவனே. காங்குச் சென்று ஏங்கிக் கொண் டிருக்கின்றனியோ. நான் வயிறுற உண்டு களிக்கின் றேன்” என்று புலம்பும் ஒலி என் செவிகார விரை ந்து உட்சென்றேன். அவ்வறையினில் உள்ள ஓர் சாய்வு நாற்காலியில் அவர் சாய்ந்தகொண் டிருந்தார். கண்ணோ லீரை வழக்குக்கொண்டிருந்தது. திகைத்து நான் நின்றாவிட்டேன். என் வரவறிந்த அப்பெரிய யார் தம்முகம் திருத்திக்கொண்டு “பெண்ணே, வா” என்று என்னை வரவேற்றார். அப்பெருந்தகை இன் னபடி வருந்துவதன் காரணமோ தெரியவில்லை. இன் னு கேட்டுத் தெரிவதற்கு எண்ணினை நான் கொண்டு வந்த உண்டிப்பொருளைக் கிழிழைத்துவிட்டிடு, அவ ராடி சாய்ந்து, “ஐயன்மீர், நீங்கள் இப்படித் தனிமை யில் கலங்குவது காணப்போறேன். உங்களது அடி தொழுதின்றேன். உங்கள் மனம்புக் குழக்கும் ஒன் னை நாணும் பகிர்த்துகொள்ள் அருள்புரிவீர். எந்தத யே, எனக்கிது மறுக்கவேண்டா” என்று இராத என்னைத் தூக்கியெடுத்துத் தன்னருகிருத்திப், “பெ ண்ணே சொல்கின்றேன். சிற்றுண்டியை உண்” என் றார். இருவேழும் அழைத் தின்றேரும். பின் என்னை யழைத்துக்கொண்டு தோட்டத்திற்குச் சென்றார்.

இருவேழும் ஓர் மரத்தடியில் அமைக்கப்பெற்ற மே டையொன்றில் உட்கார்ந்தோம். சிறிதுநேரம் மெளன மாய் இருந்த அவர், “இச்சீருறு மாலைதன்னில் உன் னோடு அவனும் என்னயல் இருப்பின் உயர்ந்தவன் ஆகேனே. கடவுளே என்னையேன் சேர்த்திக்கின்றாய்” என்றார். “ஐயனே, விளக்கவில்லை, அப்பழுவையும் யாரோ” என்று நான் கேட்க அவரும் சொல்லலா ளார்:—

“பெண்ணே கேள். இந்நாள் வரை முடிவைத்திருந் ததைக் கூறுகின்றேன். செல்வமும் செல்வாக்கும் சிறந்தவொரு பெருந்குலத்தில் யார்பாறும் மூற் றமே காணக் குணமுடைய பெரியோ னொருவனுக்கு இனையோராய் நான் பிறந்தேன். அவனுக்கொரு தாயி லாப் பெண்ணிருந்தான். சிறியோர் சேர்க்கையில் ஆழ்ந்ததால் விளைந்த என் சிறுமதிக் கயமை தூண்ட என் அண்ணனுடன் மாறுபட்டு, அப்பெருந்தகைக் குஇன்னல் பல சூழ்ந்தேன். நான் கொடுமியாவி, இய ற்கைக் கொடியேன். இல்லையேல் என் முன்னவன் பெருமையில் வளர்ந்திருனோ. சிறிது இருவரும் பிரிந்தோம். ஒவ்வொன்றிலும் என் உடன்பிறந்த பெருமகன் நட ற்துகொண்ட பெருமையை எண்ணவெண்ண அல் வெண்ணம் என்னைச் சுட்டெடுக்கின்றது. பிரிந்தபின் கடல்கடந்த வெளிகாடு சென்றேன். சென்ற சில கா லத்தில் என் மனைவியும் இறந்தான். அவன் மிகநல்ல வன். என் அண்ணனது குணத்தையெல்லாம் ஒருந் கே பெற்றவன். பின்னர் என் அண்ணன் விண்ணை டைந்த செய்தியும் எட்டியது. இப்படித் துக்கத்தின் மேல் துக்கம் வர என் புத்தியும் நல்லறி நினைக்க

லாபிற்று. என் னெண்ணம்மன்பால் தந்தையின் கடனாற்றி நான் புரிந்த கொடுமைகளுக்கு நடுசெய்யத் தணிந்தனாய், நான் இளமைபில் தொலைத்த பொருளை என்னுமையால் ஈட்டும் முயற்சியில் ஈடுபட்டேன். பெரும் பொருளும் ஈட்டிவிட்டேன். என் முயற்சி முடிவுற, இப்பொருள் என்னுமியிற் தேவகிபால் சேர்த்துவிடத் தாய்நாடு திரும்பிய நான், என் செல்வியைக் காளுதல் தவிக்கின்றேன். எவ்விடமோசென்றுவிட்டால், அவளது மாமன் மனையுளோ நோசென்றையில் இல்லாதித்தார் சென்றுளானென்று கேள்விப்பட்டிருக்கும் சென்று தேடினேன். எங்கும் காண்கிடைக்கவில்லை. நான் செய்தேன். என் கண்ணே, தேவகி, எங்கிருக்கின்றாய். தவிக்கின்ற என்முன் வந்துள்ளது என்றுயர் தீராய்பா....."

இன்னபடி கூறிய புலம்பின என் அப்பன் அப்படியே மூர்ச்சையுற்றுத் தரையிற் சாய்ந்தார். இவர் என் சிற்றப்பன் என்று தெரியவரவே நான் உற்றமகிழ்ச்சிக்கொரளவில்லை. ஒட்டொரு தண்ணீர் கொண்டு வந்து முகத்திலே தெளித்தேன். கிழிசி கொணர்ந்து விசினேன். அத்தருள் மனையுளாரும் வந்து கூடினார். என் சிற்றப்பனும் கண் விழித்தார். அவரை மெல்லப் பரிசுக்கையின்மீது ஏடுத்து அமர்த்தி அவரால் இருந்ததொன்றி அவருக்கு ஆவன செய்தேன். "நான் தங்கன்தேவகியே" என்று சொல்லிவிடலாமா என்று பலமுறை எண்ணினேன். எண்ணினேனே யல்வால் என்னையிப்படி செய்வில்லை. ஏனென்றும் எனக்குத் தெரியவில்லை. என்றாலும், 'எந்தாய், சிக்கிரத்தில் உங்கள் மனைக் காணப் பெறுவீர். நானும் சோதரியைப் பெறுவேன்' என்று கூறினேன். தான் விழுவதும் அதுவே பொன்றார். இரவும் வந்தது, என் சிற்றப்பனை உண்ணச் செய்தேன். 'பெண்ணே நீ வந்ததுமுதல் என்னருமைப் பெண்ணைக் மீண்டும் காணப் பெறுவேன் என்ற நம்பிக்கை என்னிடையெழுகின்றது. என் வலக்கண்ணும் வலத்தோளும் அடிக்கடி துடிப்பதும் உண்டு. ஓர் சோதிடனும் சில தினங்களுக்குமுன் "இழந்த பொன்னைப் பெறுவீர்" என்றார். எல்லாம் சந்த செய்தல் என்று கூறி எனக்கு விடைபளித்தார்."

பெற்றோன் நானும் என் சிற்றப்பனை. இன்றே உணர்ந்தேன் அப்பனதன்பை. உள் உவகையால் உலகனந்த நெடுமால்போல் வீக்கினேன். திருவாங்கத்திற் கண்ணொரு பெருப்பொறுபாடுக்குடனார், நனைத்து நினைத்து என் நெருக்கக் குவித்து இரவெல்லாம் வழத்தினேன். இரவு முழுதும் எழுவுதலும், நடப்பதும், சிரிப்பதும், அழுவுதலும் பரிப்பதமாகி என்னையைத் தேய்த்தேன். உலகத்தின் நடப்பனவெல்லாம் இறுதியில் நன்மைக்குத்தான் என்ற பழமொழியின் வாய்மையை நன்கு அறிந்துவிட்டேன். துன்பம் போல் தோற்றுவனவெல்லாம், நன்மைபின் துவக்கமே. ஜயங்க பூபதியின் அண்ணையார் நெடிதாளர் வாழுவேண்டும். அவள் ஏசுபு கொடுஞ்சொற்கள் என் சிற்றப்பனை நான். பெறுவதற்கு ஏற்ற பொருள் என் கண்ணையே யானது. வாழ்ந்துகின்றேன் அப்பெருந்தகைச் சிமாட்டியை. பெண்பாலர் ஒருவரும் எனக்குத் தீமை யிழைக்கவில்லை. இனி நான் அப்பாலாமைக் கடிமியன், என்மாமன் மனையியுள் எனக்கு நன்மையே செய்தவைத்தான். என்னை யவன் குடந்தை

யினின்று ஓட்டியது, என் கண்ணிலே என்றும் காந்து உறையும் என் ஜயங்க பூபதியைக் காணச்செய்தது; அண்ணையவன் ஓட்டியிட என்னப்பனைப் பெற்றேன். என் அப்பனைப் பெற்றதையால் என்கொழுவவையும் எனதாக்கப் பெறுவேன் என்ற நம்பிக்கை பொன்று இப்பொழுது என்னை எழுந்தது. என்னைத்தெருளிலே ஓட்டியவர் செயல் எல்லாநன்மையே யானது. எதுவே தீமையென்பது ஒன்றில்லை. யாராலும் இன்னொருவருக்கு எவ்வகைத்தீமைபென்பது செய்தலும் இயலாது. இனியும் என்யால் நன்மை வந்ததெய்த என்னை வெளிபிலே ஓட்டியகீழும் புண்ணியத்தை ஏற்படுத்த யாருளரோ அநியேன். இன்னபடி எண்ணமிட்டு அவ்விரவை ஓட்டியிட்டேன். கடைச்சாமக் கோழியும் கரியது. கதிரவனும் குணக்குன்ற ஏறினேன். என்னுள்ளம்போல் எங்கும் வெளிச்சம் பரவியது. புதுப்பிறவி பெடுத்தவன் போல் பரிசுக்கைதாந்து வெளிவந்து என் அப்பனது திருப்பணியில் பொருந்தினேன்."

இவ்வாறு நான் எனதப்பெற்றே விசுத்திருக்கும் நான் மாலைப்பொன்றில் தளர்ந்த உடலினராய் எழுபுதாண்டு மதிக்கக்கூடிய ஒரு விடியதிகள் என் தந்தையைக் காணாமல் வந்தார். அவர் இதுன் முன்னும் அடிக்கடிவந்து பேசிப்போவதுண்டு. வந்தவரை என் சிற்றப்பன் அன்போடு வரவேற்றுச் சிற்றுண்டியளித்துப் பின் நெடுநேரம் அளவளாவிக்கொண்டிருந்தார். இவர்கள் பேச்சு மெல்லமெல்ல ஊர்வடிகா மாறிற்று, மாறியபேச்சு கடன் என்றும் வட்டியென்றும் வழக்கு என்றும் தொடர்வதாக இறுதியில், அவல்யோதிகள், "ஐய, சித்தார் ஜீவந்தாரைப் பற்றி அறிவீரோ" என்று கேட்டார்."

இவ்விலு என்னைக் கவரவே, என் சிறிய தந்தையின் அருகுலந்த அவல்யோதிகள்வாயிலே என் கண்ணையும் என் செவியிலே மனதையும் வைத்தவனாய் உட்கார்ந்திருந்தேன். என் சிற்றப்பன், "எனக்கொன்றும் தெரியாதே. அதிகம் கடன் பட்டுள்ளார் என்றும், இன்னும் கலியாணமாகவில்லை என்றும் கேள்விப்பட்டிடுள்ளேன். நல்லவர் என்றும் அவரோடு பழகினவர் கூறுகின்றார்கள். முன்போசனை யில்லாதவர்கள் கஷ்டப்படவேண்டவது தருதினாரே. அவர் என் கடன்வாங்கி இறுதியில் இப்படிச் சீரழியவேண்டும்." என்று பதில் மொழிந்தார்."

"ஆம், நல்லவர்தான். கடமற்றவர். யார்மாட்டும் வஞ்சனையா புரிய அறியாதவர். வுற்றியவர் அவர் மனைசென்று வருத்தம் தீராமல் திரும்பியதில்லை. அவருடைய அண்ணையும் மிக்கநல்லவர். நல்லவர்களுக்கே கஷ்டம் வருகின்றது" என்று அப்பொய்யார் முடித்தார். முடித்தவர் பின்னும் கூறினார்.

"ஒரு சமயம் பண நெருக்கடி ஏற்பட, அப்புண்ணியவாணிடம் சென்று என்நிலை யிது வென்றும், இப்பொழுது இரண்டாயிரம் தத்துக்கியினால், உற்றுள இக்கட்டினிலிருந்து தப்பலாம் என்றும் கூறினேன். அன்றிரவே அத்தொகையைக் கொடுத்தது விளர். ஆறுமாத காலம் சென்றபின் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்தேன். வட்டியும் பெற மறுத்து விட்டார். இத்தொள்ளில் இத்தகைய ஒருவரைக் காண இயதுமோ?....."

“விணர் பலர் அவரைச் சூழ்ந்துகொண்டு அவரைக் கெடுத்தொழிந்தார். கருணைமீலவர் தவணைக் கடைக்காரரும் கோர்ட்டுடன் துணைகொண்டு அவரது ஜயினைக் கவர்ந்துகிட்டு முயன்றுவருகின்றனர். இப்படிக்கஷ்டப்படுகின்றார் அவர். ஜூயின் சொத்துக்களை அவர் இழக்காவண்ணம் செய்வதற்கு நான்சில தினங்களாக முயன்றுவருகின்றேன். அவர் படுகின்ற கஷ்டம் போதாதென்பது கடவுள் சித்தம் போலும். பட்டகாலிலே படுகிட்டு, கெட்ட குடியை கெடும் என்பது அவர்பாலா உண்மையாகவேண்டும்; கடவுளுக்குக் கண்ணில்லை...” என்று அவர் கூறி முடித்தது, “மேல் என்ன நடந்தது” என்று கேட்டேன். என் வார்த்தையை ஜூயினும் கவனிக்கவில்லை. “கடவுளுக்குக் கண்ணில்லை என்றீர்களே, மேல் என்ன நடந்தது” என்று என் சிறப்பன் கேட்டார். “மேலே, என்ன! அப்பெருமகன் மனைபும் திக்கியாயது” என்று கூறி பெருமூச்சு செறிந்தார்.

இம்மாற்றம் என் உள்ளத்திலும் அனலை மூட்டி வைத்தது. “எப்பொழுது? அவர் கதி என்னவாயிற்று?” என்று விசாரித்து வினவினேன்.

வந்த அந்தப்பெரியவர்—எனது விருவிற்புரியியிடையே கூறும் சிறப்பினை நோக்கி, ‘இப்பெண் யார்’ என்று கேட்டார். என் சிறப்பினும், “திக்கற்ற இப்பெண் என் பெண்ணே யாவாள்” என்று அவ

ருக்குக் கூறிப் பின், “சூழ்ந்தாய், அவரை நீ அறிவையோ” என்று என்னைக் கேட்டேன். “நான் அவரை எப்படி அறிந்திருக்க முடியும். யாவரோயினும் நல்லவர் ஒருவர் உற்றாளர் இடிக் கண் என்ற செய்தி என்னைக் கலங்கச்செய்தது. மேல் என்ன நடந்தது என்று அறிய எண்ணினேன்” என்று விடையளித்தேன். வந்தவர் தமது கதையை விட்டவிடமிருந்து தொடங்கினார்.

“இன்னபடி இன்னல் புவலவற்றிற்குள்ளாய் அவர் வருந்துவது போதாதென்று திக்கடவுளும் அவர்பால் தன் திருவிளையாடலைப் புரிந்தான். ஒருமாதத்திற்குமுன் அவரது மாளிகை திக்கிரையாயிற்று. அத்துடன் உடைமைகளும் நாசமாயின. தாயாரும் தீயால் இறந்துபோனார். அவரது அருமைப் புதல்வியும் இப்பொழுது வைத்தியசாலையில் இருக்கின்றார்.....” என்று அவர் கூறுகையில் “அவர் கதி என்னாயிற்று என்று நான் கேட்டேன். “அம்ம. சூழ்ந்தாய். எரிசின்ற மாளிகையினின்று தாயாரை வெளியே கொணர்ந்துவிட்டுத் தமது பெண்ணினைக் கொண்டுவரச் சென்றவர் திரும்புகையில் காலீடறிக் கிழே விழுந்தாராம். ஆனால் நல்லவேளையாய் உயிர் தப்பினார். கால் சிறிது ஊனமானதென்று மகன் பார்வை சிறிது கெட்டது என்றும் தெரிகின்றது.” என்று அவர் முடிக்க, நானே துக்கத்தின் வயமாய் அவ்விடம் பெயர்ந்தகின்றேன்.

தமிழ்ப் பாடம் 70.

எள வேண்பா—கவி நீங்கு காண்டம்

[371-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

காரக்கோடகன் கொடுத்த துணைகளை உடுக்கவும் நான், வெம்பிக் கருகிக் குறுகியிருந்த தன் உருவம்மாறிப் பண்டைவண்ணமாய் நிற்கத் தமயந்தியும் மக்களிருவரோடு அவன்பாதாக்களைவணங்கியெழுந்த தன்மையை இனிவரும் நாளுக்கு செய்யுள்கள் கூறுகின்றன.

மிக்கோ ளுகளாந்த மெய்யடியே சார்வாகப் புக்கோ ரருவினைபோற் போயிற்றே—அக்காலம் காணகத்தே கா தலியை நீத்தக் கரந்துறையும் மாணகத்தேர்ப் பாகன் வடிவு. 72. பதப்பிரிவு:—மிக்கோன் உலகு அனந்த மெய் அடியே சார்வு ஆக புக்கோர் அரு வினைபோல் போயிற்று அகாலம் காள் அகத்தே கா தலியை நீத்து கரந்து உறையும் மான் நகம் தேர் பாகன் வடிவு. அன்வயம்:—அக்காலம் காள் அகத்தே காதலியை நீத்தக் கரந்து உறையும் மான் நகத்தேர்ப் பாகன் வடிவு, உலகு அனந்த மிக்கோன் மெய் அடியே சார்வு ஆகப் புக்கோர் அருவினைபோல், போயிற்று.

பதவுரை

- அ - அந்த
- காலம் - காலத்தில்
- காள் - காட்டின்
- அகத்தே—இடத்திலே
- காதலியை—தன் மனைவியை
- நீத்து—கைவிட்டு
- கரந்து—(உருவம்மாறி) மறைந்து

உறையும்-வசிக்கும், (அந்த) மாள்-குதிரைகளைக் கட்டிய நகம்-மலைபோன்ற தேர்-தேரின்து பாகன்-பாகனுடைய வடிவு-வடிவானது (அரவாசன் கொடுத்திருந்த ஆடைகளை யணிந்தவன்)

உலகு-உலகத்தை [தற்கு] அனந்த அனந்த-(மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின்பால் பெறவ மிக்கோன் - யாவரிடும் உயர்ந்தவனான திருமாளி மெய் - மெய்யாகிய [னது அடியே - பாதங்களே சார்வுஆக - தமக்குத் துணையாக புக்கோர் - தஞ்சமடைந்த வர்களுடைய அரு - (கிலக்குவதற்கு) அருமையான வினைபோல் - கர்மங்களைப்போல போயிற்று - அகன்றது.

விருவரை:—எண்ணிட்டுக் கவி நீங்கியதைக்கூறும் செய்யுள் அன்று இது. அதனை முன்னரே (49-வது செய்யுளில்) கூறிவிட்டார். நரமயனுய் நம, என்று அவன் அடியில் சேராரை வெந்துயரம் சேர்வது போல்எனைக் கவி பற்றினான் எனக் கூறிய புகழேந்தி, அக் கவி நீங்குவதற்குச் சிரன்சவர்க்கியைச்சென்று அடைந்த பாவவர் படுகின்றவதை உவமையாக்கினார். ஆனால் இங்கு இவன் பழைய தன் அழகிய வடிவத்தை எய்தும் சந்தர்ப்பத்தில் முதல்உரைத்த உவனம் தொடரலாகின்றது. உலகளந்தபெருமான்தன் திரு

வடிக்களை தமக்குத் தஞ்சமென அடையாமல் திரி கின்றவர்களைக் கொடிய துயரம் சேர்வது நிச்சயம். அப்படியே அவன் பாதங்களிற் பற்றினவனுடைய வினைகள் நீங்குவதும் நிச்சயம். வினைகளிலிருந்து நீங்கிய ஆன்மா தன்னுடைய பழைய மாசற்ற வேர் ஜோதியை ரூபத்தில் நிற்கும். எனனும் இன்றைக்கு அவ்வாறே நின்றான்.

[பு] தாதையைமுன் காண்டலுமே தாமரைக்கணீராரும் போதலருக் குஞ்சியான் புக்கணைந்து—கோதிலாப் பொன்னடியைக் கண்ணிற் புனலார் கழுவினான் மின்னிடையா போடும் விழுந்து. 78.

கருத்து:—தன் தந்தையை இவ்விதம் கண்ட இந் திரசேனன், இந் திரசேனியோடு அவன் பாதங்களில் விழுந்து கண்ணீர் சொரிந்தான்.

பாதித் துகிலோடு பாய்ந்தபியும் கண்ணீராரும் சிதக் களபதனஞ் சேர்மாகம்—போத மலர்ந்ததார் வேர்தன் மலாடியில் வீழ்ந்தான் அலர்ந்ததே கண்ணீர் வந்து. 74.

கருத்து:—தமயந்தியும் தன்னுடைய துன்பக் கோலத்தைத் தாங்கிச்சொன்று எனனுடைய பாதங் களிற் பணிந்தான். அவளுடைய நிலையைக் காண என னுக்குக் கண்களில் நீர் பெருகியது.

[கொள்] வெவ்விடத்தோ டொக்கும் சிழியிரண்டும் வீழ்தாயில் அவ்விடத்தே நீத்த வலரொன்றே இவ்விடத்தே வராரர் முழையாளம் மன்னவனைக் காணாமல் 75.

புதப்பிரிவு:—வெம்மை விடத்தோடு ஒக்கும் சிழி இரண்டும்வீழ் தாயில்கொள் அ இடத்தே நீத்த அவர் என்று இவ் இடத்து வார் ஆர் முழையார் அ மன்ன வனை காணாமல் நிரால் மறைத்தனை நின்றம்.

அன்வயம்:—வீழ் தாயில்கொள் அவ்விடத்தே நீத்த அவர் என்று, வெம் விடத்தோடு ஒக்கும் சிழி இரண்டும், வார் ஆர் முழையார்—ஆம் மன்னவனைக் காணாமல் இவ்விடத்தில் நிரால் நின்ற மறைத்தனை.

புதவுரை.

“வீழ் - (யாவாராலும்) வீழும்பப்படுகின்ற

தாயில் - நித்திரையை

கொள் - கொண்ட

அ - அந்த

இடத்தே - இடமாகிய பாழ்மண்டபத்திலே

நீத்த - நீக்கிப்போன

அவர் - அவனல்லவோ இவன்”

என்று - என்று நினைத்து,

வெம் - கொடிய

விடத்தோடு - விஷத்தை

ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும்

இரண்டு - இரண்டு

சிழியும் - கண்களும்,

வார் - கச்சாவுது.

ஆர் - பொருத்திய

முழையார் - முலைகளைபுடைய தமயந்தி

அ - அந்த

* மன்னவனை - நளவேந்தனை,

காணாமல் - பார்க்காதபடி.

இவ்விடத்தில் - இப்பொழுது

நின்ற - இடைவிடாமல்

நிரால் - கண்ணிலால்

மறைத்தனை - மறைக்கலாயின

விரிவுரை:—நளனைத் தொழுது எழுந்த தமயந்தி

கண்களில் நீர்பொங்க நின்றான், என்பது இச் செய்யு ளின் கருத்து. அன்றைக்குத் தாங்கிக் கொண்டிருந்த பொழுது சிழிதும் இரக்கமின்றி நடுவெந்திலேவர் பாழ்மண்டபத்தில் தனியே விட்டுச்சென்று இக்கன் னெஞ்சன் இன்று மீண்டானென்றால் அவனைக் கொண்டாட வேண்டுமோ! அவனைப் பார்க்கவும் படாது, என்று தமயந்தியின் கண்கள் கோபத்தால் அவள் அவனைப்பார்க்காவண்ணம் நிராகியதிரையிட்டு மறைத்தனவாம் இயற்கையாகத் தமயந்தியின் கண்க ளில் நீர்பெருகுவதற்கு இப்படி ஒரு கருத்தைக் கவி கற்பித்துவைத்தலால் இது தற்குறிப்பேற்ற வணிக்.

இலக்கணம்.

இந்தச் செய்யுளில், தாயில்கொள் அவ்விடத்தே, என்ற தொடரில் கொள் என்பது, கொண்ட என்று இருக்கவேண்டிய பெயர்ச்சுத்தின், காலம் மறைந்த உருவத்தில் இருப்பதால் அது வினைத்தொகை. அவ் விதமே, ஆர் முழையார், என்பதும் வினைத்தொகை. ஆர்ந்த என்ற பெயர்ச்சும் காலம் கார்து ஆர் என நிற்கின்றது.

இனிப் பண்புத்தொகையைப் பார்ப்போம். வெவ் விடம், என்று இந்தச் செய்யுளில் வந்திருக்கின்றது. இதனில் இரண்டு பதங்கள் புணர்ந்திருக்கின்றன. அவைகளிற் பிரிந்தால் வெம்மை விடம், என்று ஆகும். வெம்மை என்னும் பண்புப் பெயர் புணரும் போது இங்கு வெ என்றுகின்றது. வெம்மைவிடம், என்றால் என்ன ஆர்ந்தம். விடம், என்னும்வருமொழி யின் குணம் அல்லது தன்மைமைய, நிலமொழிகாட்டி நிற்கின்றது. இவ்வாறு குணத்தைக் காட்டுகின்ற தென்பதைக் குறிக்கக்கூடிய சொல், சூகிய என்னும் சொல்லாம். வெம்மை ஆகிய விடம், என்று இருக்க வேண்டிய அத்தொடரில் சூகிய என்னும் பண்பைக் காட்டும் சொல் தொக்கு, வெம்மைவிடம் (இது பிறகு புணர்ச்சியால் வெவ்விடம் என்று ஆயிற்று; அதைப் பற்றி இங்குக் கவனிக்கவேண்டா) என்று நிற்பதால் இது பண்புத் தொகைநிலைத்தொடர். தணீர், வெர் நீர், என்பன விரிந்தால் தன்மை சூகிய நீர், வெம்மை சூகியநீர் என விரியும்; இப்படி இரண்டு சொற்களுக்கு மிடையே சூகிய என்னும் பண்புபு பெயர்க்கு இருக் குமானால் அத்தொடர்பண்புத்தொகைநிலைத்தொடர். பண்பு என்றாலும் தன்மை பென்றாலும் ஆர்ந்தம். ஒன்றுதான். வருமொழியின் தன்மை இன்னதுதான் பதை நிலமொழி காட்டி, அவ்வாறு காட்டுகின்ற தென்பதைக் குறிப்பதற்கு வேண்டிய சூகிய என்னும் சொல்லும் இடையே தொக்கு இருக்குமானாயின், அப் படிப்பட்ட தொடர்களைபெயல்பாம் பண்புத் தொகை என்று கொள்ளுங்கள்.

ஒரு கடவுள், இருவினை, முக்குணம், கால்வேதம், ஐம்பொறி, அயுகவை; என்பனவெல்லாம் பண்புத் தொகைகள். ஏனெனில், கடவுள் வினை குணம், முத லிய வருமொழிகள் அளவில் என்ன தன்மைமை உடையனவாய் இருக்கின்றன என்பதை ஒரு இரு

மூன்று முதலிய நிலைமொழிகள் காட்டுகின்றன. காட்டிம்போது ஒன்று ஆகிய கடவுள், இரண்டு ஆகிய வினைமூன்று ஆகிய குணம், என்று சொல்லவேண்டியது அவசியமாதலால், அந்த அவசியமான சொல்,

ஆகிய என்பது தொக்கு இருக்கின்ற காரணத்தால் இத்தொடர்களைப் பண்புத்தொகைகள் என்கின்றோம். அப்படியே, கால்பங்கு, அரை வீசை, படிமெய், முதலிய போன்றனவும் பண்புத் தொகைகள் ஆகும்.

தமிழ்நாட்டு இராஜ இரத்தினங்கள்.

[365-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

திக்கு விஜயம்

அன்னார் தத்தம் நாட்டைச் சற்றியுள்ள குறுநில மன்னர்களோடு சமர்செய்வது சர்வசாதாரணமாயிருந்தது. தங்களுக்குள்ளேயே பொருந்துமுண்டி. விரிப்பி பங்குத்திற்கு வடக்கேயும் படையெடுத்துச் சென்று வெறுக்கொடி காட்டிற்று சிலர். திரைகடல் கடந்து சென்று ஈழதேசம் ஜாவாநாடு முதலிய வெகு தூரத்திலுள்ள தேசங்களை ஜெயித்தனர் சிலர். கங்கைப் பிராஞ்சியத்து அரசனான கனகவிஜயன் என்பவனைத் தோற்கடித்துச் சிறைக்கொண்டான் சேரன் செங்குட்டுவன். கலிகங்குபதிபை ஜெயித்துச் சோழநாட்டைப் பெருக்கினான் விஜயபதி சோழனது சேனாதிபதி கருணாகரத் தொண்டமடையன் வேங்கி நாட்டு மன்னன் விமலாதித்தனை வென்றான் இராஜேந்திர சோழன். கங்கைக்கு அப்பாலும் சென்று வெற்றிக் கொடி விரித்த இராஜேந்திரனுக்கு “கங்கைக்கொண்ட சோழன்” என்ற சிறப்புப்பெயரு மளிக்கப்பட்டது. ஆன்னவன் சீர்த்தி என்றும் நிலைபெற்றிருக்கும்படி ஒவ்வொரு விஷ்ணு ஸ்தலத்திலும் “கங்கை கொண்டான் மண்டபம்” என்றும் ஒரு கல்மண்டபம் கட்டியிருப்பதை இன்றும் காண்கிறோம். விஷ்ணுவாலய உற்சவ காலங்களில் சுவாமி திருவிதி வலங்கொண்டிருக்கும்பொழுது கங்கைக்கொண்டான் மண்டபத்தில் சற்றிசைம் எழுந்தருளுவது வழக்கமாயிருக்கிறது. பக்தகோபுரன் அச்சமயம் சிரமபரிசாரகமடைவதோடு பகவத் பிரசாதங்களையும் சிறிதுபெறுகின்றார்.

மாண்புமிகு இராஜேந்திரன் வடஇந்தியாவில் வெற்றியாகை குடியபொழுது அவன்தந்தை இராஜ இராஜன் தென்னிந்தியாவில் வெற்றிக்கொடி விரித்தான். சேரமன்னனது செருக்கைச் சென்றான். மைலூர் தேயத்தின் கீழ்ப்பாகமாகிய கங்கபாடி காவலன் போசனாராஜனது கர்வத்தைக் கழித்தான். கங்கபாடியின் தலைநகராகிய தழைக்காட்டிற்கு இராஜராஜராய் என்ற பெயரைக் கொடுத்தான். மலையாளம், கொல்லம், குருகு, மாலவீ நிலங்கள், முதலிய பற்பல பிரதேசங்களைத் தன்னையும் கீழ்த்து கொண்டார். ஆகவே சேரனும் பாண்டியனும் ஒப்பற்ற வீரரூரர்களே சோழனடி பணிபுலியினரென்றால் மற்றவர்களைக் குறித்து விவரிக்க வேண்டுமோ?

ஒரு நாள் இராஜேந்திரசோழன் வெண்பட்டிம் முதற் குலிலாத்துக்க சோழன் காஞ்சிமாநகரினுள்ள அரண்மனையில் கச்சேரி மண்டபத்தில் வீற்றிருந்தபொழுது வாழிற்காப்போரில் ஒருவன் ஓடி வந்து அரசனை நம்ம்கரித்து, “இளைப்பற்ற இறைவனே! குறுநில மன்னர் திறைப்பொருள் கொண்டாந்து நம்மன் தரிசனத்தை எதிர்பார்க்கின்றனர்” என்று பணிந்தான். அதனைக் கேட்ட சோழர் பிரான், “அன்னாரை உள்ளே அகிக” என்று பணித்ததும்,

தென்னவர் வில்லவர் கூபகர் சாகபர் சேதிபர் யாதவரோ கன்னடர் பல்லவர் கைதவர் காடவர் காரிபர் கோசலரோ கங்கர் கரளர் கவித்தர் துமித்தர் கட்டமர் நளமர்க்களே வங்க ரிவாடர் மராடர் விராடர் மயித்தர் சயித்தர்களே தென்னவர் வங்களர் சேகுளர் சேவளர் செய்வலையரையரோ கொங்கணர் கொங்குளர் குலுங்கர் செளந்தியர் குச்சர் கச்சியரோ மத்தவர் மத்திரர் மாளுவர் மாகதர் மச்சர் மிவேச்சர்களே குத்தர் குணத்தர் வடக்கர் துருக்கர் குருக்கர் வியத்தர்களே!

என்ற நானுதேய சிற்றரசர்களும் சோழனடிக்களில் முடிபட வணங்கி, “ஏகச்சகராதிபதி அடியோடுங்கள் நினக்கு இறுக்கக் கடவதாகிய திறைப்பெற்றும்ச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்” என்று விண்ணப்பித்துத் தாம் கொண்டுவந்த பொற்கலம், மணித்திரன், தந்தம், பவழம் முதலான பொருள்கள் அனைத்தையும் அரசன் ஸர்ஸிதானத்திறு குவித்தனர்கள் என்றால் சோழமண்டலாதிபதியின் ஒப்பற்ற ஆற்றலுக்கு மற்றொரு சான்றியம் வேண்டுமோ?

உயுத்த ஸன்னகம்

செந்தமிழ்ச் சீரமைச் செம்மல்களின் புகழ்பல பரக்கிரம வீர தீரச் செயல்களைக் குறித்துச் சிறிது கவனிப்போம்: அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் சிறு பிராயத்திலிருந்தே வில்வித்தை, வான் வித்தை, சிலம்ப வித்தைகளில் செவ்வென பழக்கப்பட்டார்கள். வில் களை முதலிய எய்வனவும், சக்கரம் தோமரம் முதலிய எறிவனவும், வான் பரிசை கத்தி முதலிய வெட்டுவனவும், குலம் சுட்டி முதலிய குத்துவனவுமாகிய ஆயுதங்களை ஸகஜமாய்க் கையாளுவார்கள். சத்தருக்களுக்குக்கெதிரே புல்லாய்க் கூட்டத்திற்கு புகுந்த புலி போலவும், கஜக்குழாத்திற்கு முன் நின்ற கோசரி போலவும் கர்ஜித்து நிர்ப்பமாய் முன்வைத்தகாலேப் பின் வைக்காமல், பறமுதகு காட்டாது, உயிரைத் தருன்பென மதித்து, ஆறினுஞ் சாவு துறியுஞ் சாவு என்பதை நிச்சயித்து, இறந்தால் வீர சொர்க்கலயம் ஜெயித்தால் விரித்த சாஸ்திர வாய்பென்றே நம்ம்கைகளைக் கைக்கொண்டு முன்னே காயப்பட்ட மூர்த்தன்வியமாய் முனைவார்கள். ஹலுக்காளுக்குச் செய்த உற்சாக மூட்டி, பல்லைக் கடித்துப் பங்ககர மூட்டி, மீசை முறுங்கி முண்டாளைக் கட்டி, தோள் தட்டிக் கொக்கரித்துத் தடை தட்டி ஆர்ப்பரித்து, எதிரிகளைக் கண்டதுண்டமாக்கி, சத்தருக்களை நிறு சாம்பரக்கி வெற்றிமாலு பூண்டு வேதமாய் வருவார்கள்.

அவர்களுடைய சைன்யம்—(1) மூலப்படை (2) கலீப்படை (3) நாட்டுப்படை (4) காட்டுப்படை (5) துணைப்படை (6) பகைப்படை என அறு வகைப்பட்டதாகும். அதில் ஒவ்வொன்றும் (1)

தேர்ப்படை (2) யானைப்படை (3) குதிரைப்படை (4) காலாட்ட்படை என்ற நான்கு பிரிவுகளைக் கொண்டது. மற்றும் காலாட்ட்படையென்பது (1) அஸ்திரப்படை (2) ஈட்டிப்படை (3) வாட்ட்படை என்ற மூன்று பாகங்களைக் கொண்டதாகும்.

அரசினையும் வருவாயும்

அநுந்தயிழ்த் தரணியாளர் தர்மமான அரசினையிழந்து தர்மமான முறையிலேயே வருவித்துவந்தார்களென்று தெரிவிக்கின்றது. சிலமாரூல்களிலிருந்து ஆழிவொருபங்கு கடமைமேய் வருவித்தனர். நீர்வரி, உட்புவரி, ஆயத்துறைச் சக்வரி, குதுவரி, கசித்தாயம், பஞ்சவாசம், சிலவிறை, எச்சேறு, கூற்றரிசி, ஆற்றுக்கால், அமஞ்சி, ஏரிக்கட்டி, பாடக பால், உறவிறை, நீர்விலை, வெட்டி, தணியாள், ஆயம், பாடி காவல், காந்திகைக்காசு, காந்திகைப் பச்சை,

தரி, இறை, கடையிடை, தட்டார்ப் பாட்டம், செக்குக் கடமை, பட்டோலைக் காசு, கண்காணி, கணக்கவரி, முள்ளடி, இனவரி, அச்சுத்தரி, சாலினகத்தரி, தூசகத்தரி, பறைத்தரி என்ற பல வரிகள் வருவிக்கப்பட்டன. வரிகளின் பெயர்கள் மிகுந்துள்ளமை பற்றி அரசாங்கவரிகள் அக்காலத்தில் மிகுந்திருந்தனவென்று கருதுதல் பிசுறு. ஒவ்வொரு தொழிலின் பெயரையும் சுட்டி வரிப்பெயர் குறிக்கப் பெற்றிருந்ததென காரணமாக வரிப்பெயர்கள் மிகுந்து காணப்படுகின்றனவே யன்றி வேறில்லை. இக்காலத்தில் தொழில் வரி என்ற பொதுப்பெயரால் எல்லாத் தொழிலாளரிடத்தும் வெவ்வேறு வரிவாங்கப்படுகின்றது. ஆகவே தற்காலத்திய தொழிலாளியொன்றே எல்லாத்தொழில்களுக்கு முரிய பல்வகை வரிகளையும் தன்னகத்தே அடக்கிக்கொண்டு நிற்பவனிக்கத்தகது.

பொதிகை நிகண்டு

(இரண்டாம் பகுதி)

[870-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

- 1083 குகை யானையுக் குகை யாகும்.
- 1084 குத மாமரமும் வண்டும் பிறப்பும்
யபாகரு மெனவே பகர வாகும்.
- 1085 குத்தகம் பெண்மூங்கல் கண்ணும் பிறப்பும்
ஆகுமும் பெண்பார் பூப்பு மாகும்.
- 1086 குது தாமரைபுக் குது மாகும்.
- 1087 குத்திரன் சாதிபுக் தச்சனறு மாகும்.
- 1088 குர் அஞ்சாமையுக் தெய்வமும் வஞ்சமும்
கோபு மணங்கு மச்சமும் துறமும்.
- 1089 குரீமு தனக்கும் புலவனு மாகும்.
- 1090 குரன் வீரனு சாயுக் தீபும்
குரிய னுமெனச் சொல்ல வாகும்.
- 1091 குரியன் தீபுக் குரியனு மாகும்.
- 1092 குல்கு முதலுக் கிணையு மாகும்.
- 1093 குல மீரேவதியுக் கிணையு தீபும்.
- 1094 குலி கிணையும் சாணியு மாகும்.
- 1095 குழி கரிமுக படாமுக் கிணையும்.
- 1096 குழுவோர் மந்திரியுக் குழுவோரு மாகும்.
- 1097 குழல் விசாரமுக் குழ்தது மிடமும்.
- 1098 குளை பொதுப்பெண்ணுக் கண்ணையு மாகும்.

- 1108 செம்மல் கிணையும் வாரியுக் செம்மலும்
அருகணும் பெருமையு மிறைமரும் வீரரும்
பழம்பூவு மகனுக் கிழத்தவனு மாகும்.
- 1109 செம்புலம் பாலை கிணையும் படுகனமும்.
- 1110 செய்யல் செய்தொழியுக் காவலுக் சேறும்
ஒருக்கரு மெனவே யுரைக்க வாகும்.
- 1111 செயலீரே குற்றமுக் கிணையு மாகும்.
- 1112 செயல்செய் தொழியு மொருக்கரு மாகும்.
- 1113 செயலீரே வயலும் எல்ல வணையுமும்.
- 1114 செருத்தி வாட்கோரைபுக் செருத்திப் புதலும்.
- 1115 செல்செல் வேறு மிகபு மேவலும்
கிணையும் வண்ணம் மேகரு மாகும்.
- 1116 செல்வக் கவர்ச்சமுக் செல்வரும் கல்வியும்.
- 1117 செல்வி யறமும் பருமும் பொழுதும்.
- 1118 செல்வி முன்பிறத் தானுக் தாதிபும்.
- 1119 செலியே கேள்வியும் காது மாகும்.
- 1120 செருமை வளமுக் கொழுப்பு மட்டிணையும்
அழகு மெனவே யறைய வாகும்.
- 1121 சென்னி தலையும் பாணனுக் சேழனும்.
- 1122 சென்னியர் செக்கநிர் குலத்த வேந்தரும்
பாணரும் கூத்தரும் பகர வாகும்.

சே

- 1099 செச்சை நீறுக் சேறும் காவின்
கொச்சை யேறும் வெட்சியுக் தேய்வையும்.
- 1100 செடிசுணை மின்மையுக் செயிலி மொளியும்
பாவமு மெனவே பகர வாகும்.
- 1101 செட்டி குமரனுக் செட்டியு மாகும்.
- 1102 செண்டி செண்டி 9 குதிரைசெல் வீதியும்.
- 1103 செதுக்கு மந்திரியும் சேறும் 4 பூதமும்.
- 1104 செதுகி கிரையமு மோரியுக் கிணையும்
கிணையும் கிணையு செப்ப வாகும்.
- 1105 செப்பக் செல்வையுக் தெருவும் சடுகிலையும்
சொஞ் ச மெனவே சித்தந்த வாகும்.
- 1106 செம்பு தாம்பிரமு சவ்வலும் பொன்னும்.
- 1107 செம்மை பெருமையுக் கிணையுக் செல்வையும்.

- 1123 சேகர மழகுக் சென்னியுக் குதரும்.
- 1124 சேக்கை மிருகத்துக் கிணையும் முலையும்
தழும்பு பாயலுக் சாற்ற வாகும்.
- 1125 சேடு கட்டிணையும் கண்கையும் பெருமையும்
கிரட்டியு மழகுக் செப்ப வாகும்.
- 1126 சேடி விஞ்சையு குறும் பாக்கியும்.
- 1127 சேட னல்லோனுக் சேடனு 6 மடிமையும்
பாக்கனு மணந்தனு மீனையேறு மாகும்.
- 1128 சேட்டை மூதேவியு முறமுக் சேட்டையும்.
- 1129 சேண்வின் னு முறமு மகலமுக் சேய்த்தம்
கீளமு மெனவே சித்தந்த வாகும்.
- 1130 சேது செய்கரைபுக் கிணையு மாகும்.
- 1131 சேதகக் சேறும் கிணையு மாகும்.

(பிரதி)—1. பாத்தரம். 2. இச்சுத்திரம் ஒருபிரதியில் இல்லை. 3. கூர்மையுமாகும். 4. புதரும்.

(பிரதி)—5. மாணும்.

- 1182 சேத்துச் சிவப்பு மசைச்சொல்லு மையமும்
சூர்த்து மொப்புந் குறிப்பு மாகும்.
- 1183 சேதாரம் வெட்டியும் பொன்றேய் மானமும்
தேமா வுமெனச் செப்பு வாகும்.
- 1184 சேமம் இன்பமும் சாவலு மாகும்.
- 1185 சேய் செவ்வாயும் சிறுவனு மினமையும்
தூரமுந் சிவப்பு முருகனு னீனமுர்.
- 1186 சேலேசுத் திலகமுந் சத்தன மு மாகும்.
- 1187 சேலேசா கோளியுந் சேலேயு மாகும்.
- 1188 சேவல் சாவலுந் சாவலுந் சேறும்
புள்ளா னுமெனப் புகல் வாகும்.
- 1189 சேவகம் வீரமும் யானையி லிடமும்
துயிலு மெனவே சொல்ல வாகும்.
- 1140 சேறு தித்திப்பு காகமுந் சாரமும்
வியலும் கள்ளும் விளம்ப மாகும்.
- 1141 சேனை படைபு மாயுதமு மாகும்.

- சேசு
- 1142 சையமோர் மலையும் வெற்பு மாகும்.
- 1143 சைவம் புராணமும் சிவனும் ஆகமமும்
இளமையுந் சைவ சமயமுந் சாற்றும்.
- சோ
- 1144 சொல்செக் செல்லுந் சொல்லும் கள்ளும்
புகழு மெனவே புகல் வாகும்.
- 1145 சொர்க்க முறையுந் சொக்கமு மாகும்.
- சோ
- 1146 சோகக் குறக்குந் சோகமு மாகும்.
- 1147 சோக்கு குரவாயும் குருகுந் குரக்கும்.
- 1148 சோதி சங்கரனு மாலு மிரியுந்
கடருந் சோதியும் விளக்கு முறையும்.
- 1149 சோமன் புடவையுந் சந்திரனு மாகும்.
- 1150 சோர்வு கள்ளும் விளம்ப மாகும்.
- 1151 சோனை விடாமழை யோணமு மாகும்.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

திருவாய்மொழி

5-ம் பத்து 1-ம் தசகம்
[375-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]
2-ம் பாகரம்

போளய் மாமருதி னடுவேயெயின்
பொள்ளா மணியே
தேனே யின்னமுதே பென்றென்றே
சிலகூற்றுச் சொல்லத்
தானே லெம்பெருமா னவனனெனன்
குடி யொழிந்தான்
வானே மாநிலமே மற்று
முற்றுமென் னுள்ளனவே.

உரை:—கிருஷ்ணவதாரத்தில் இரண்டி (அர்ச்சு) மருதமார்க்களின் ஈடுவே தம் ஈடைவண்டியை இழுத் துப்போய் அந்த மரக்களான இராகக்காக்கோ அடியோடு தன் சகடைகளினால் தள்ளியிட்ட கதையை நினைத்து, “ஐயோ! கிருஷ்ணனை இராகக்காக்காரருவரும் ஈடுவெய்தாலோ வென்று மனதாரப் பப்பபபிம் ஆழ்ந்த பத்திமானியிருக்கின்ற ஒருவன் சொல்லும் பாசரத்தால்-ஐயோ இரட்டை மருதமார்க்களின் ஈடு வேபோளயே, என்செய்வது என்று மனவருத்தப் பட்டு, என் துளையிடாத முழுக் காந்தியுள்ள இரத்த மெ தேன் போன்றவனே, அருமையான அமிர் தமே என்றென்று அன்று, சில கூற்று சொல்ல-பல சமயங் களில் கபடமாய் மனதில் கைக்காத சில வார்த்தைக னைச்சொல்ல, தானே-பகவாஜேமெனில், எம்பெரு மான் - என் ஸ்வாமி, அவன் - அவனே, என்னுகி, ஈனே-ஆக, ஒழிந்தான் - முடிந்த விட்டான். அந்தர் சூதுகிவிட்டான். யான்-செய்தது கைதவம். (மோ பூ). அவனே ஆதை நீஜமாக அதாவது வல்லு தத்தவமாகச் செய்துவிட்டான். அவன் வேறு நான் வேறு என்று பிரிந்துச்சொல்ல வல்லாத வண்ணம் ஒன்று சேர்ந்துவிட்டானென்பது இதன் தாற்பரியம். வாசனே - ஆகாசமும், மாநிலமே - மலுத்தான பூமி யும், மற்றும் - மற்ற மெவ்வகைப்பொருளும், முற் றும் - எல்லாப்பொருளும், என்னுளானவே - அவன் என்னுள் ஒடுக்க உண்மையில் எல்லாப் பொருளும் என்னுள் அடங்கின ஆயின. “மத்த ஸர்வ மஹா னர்வம் மயிஸர்வம் ஸ்நாததே ஸர்வகத்வாநநத

ஸியஸ ஏவாஹ மவஸ்தித:; என்ற சீதா சலோகம் இவ்விடம் நினைக்கத்தக்கது.

3-ம் பாகரம்

உள்ளனமற் றுளவாய் புறமேசில
மாயுந் சொல்லி
வள்ளல் மணிவண்ணனே பென்றென்றே
புண்ணியும் வஞ்சிக்கும்
கள்ளமனந் தவிர்த்தேயுந்னைக் கண்டுகொண்
பெய்தொழிந்தேன்
வெள்ளத் தனைகிடந்தா யினியுந்னை
விட்டென் கொள்வனே.

உரை:—உள்ளன மற்று உளவாய் - மனதானது இருக்கின்ற உலக விஷயத்திலேயே யகப்பட்டு அந் திலேயே சஞ்சரித்து நிற்க, வள்ளல் - பிரபுவே, மணி வண்ணனே - அழகான மணிபோன்றவனே, என்றெ ன்றே புறமே - என்று என்று வெளிக்கு மாந்திரம் வாயாலே, சில மாயம்சொல்லி - சிறிசில வாய்வாற் ததைகளால் இச்சகமாகப்பேசி, உண்ணியும்-ஸர்வஞ் ஞான உண்ணியும், வஞ்சிக்கும் கள்ளமனம் - வஞ் சித்துவிடக்கூடிய குறிஷ்டியுள்ள மனசானது, தவிர் த்தே-பொய்நிவர்த்தியாய், உய்த்து-உஜ்ஜீவித்து அந் தாவது நிர்வதிக, உண்மையான பத்தியுத்தாய், உன்னைக் கண்டுகொண்டு ஒழிந்தேன் - உன்னைக் கண்டுவிட் டேன், (ஐயோ) வெள்ளத்து அனை-கூதாரத்தியில் தே வர்கள் மனுஷியர்கள் மற்ற லோகத்தார் எல்லாரையும் ரகிக்கும் நிமித்தம், கிடந்தாய்-சயனித்தாய், (அந் தவதுமுந்தையின்தொட்டிலருகுதாயார் இரகக்ஷணாற் தம் படுப்பதுபோல்), இனி உன்னை விட்டு என்கொள் வேன் - நான் ஆத்மாந்தமாக உன்னை யல்லது மற்று கு பிராப்பியே வேண்டேன்.

4-ம் பாகரம்

என்கொள்வ னுண்ணிவிட் டென்றும்
வாசகங்கள் சொல்லியும்
வள்ளல்வனேன் மனத்தை வலித்துக்
கண்ணிர் காந்து

நின்கண் ணெருங்கவைத்தே யென தாயிவை
 லீக்க கில்லேன்
 என் கண் மலிவெழுத்து தென்னைக்
 கூவியருளாய் கண்ணே.

அவநாரிணை:—சென்ற பாகரத்தில், கள்ளமன முண்டய நான் உன்னைக் கண்டுக்கொண்டொழிந்தேன் என்ற பாயுபவார், இப்பாகரத்தில், என்னுடைய மன மாசுகளை யறுத்து உன்னிடத்திலே ஆழ்ந்து ஊன்றி பக்திபுள்ளவனாகக் கூவிக்கொள்ள வேணுமென்று ஏன் அபேக்ஷிக்கின்றாரென்றால் - மனம் லௌகிக விஷயத்திலேயே தமோநிக்கிடப்பதானும், மனதை இழுத்து விஷயங்களின் பற்றையறுத்துப் பகவான் பக்கல் நிலிசிற்றுத்துவது கவய யத்தனத்தால் இயல்வ தில்லை யாதலானும் உன்னிடத்தே மனம் வீழ்ந்து, ஐயோ! ஆழ்ந்து முழுமதஞ் சேரவில்லையே யென்று என் கண்கள் அழாநின்றன. ஆன பின்பு நீயே உன் னுடைய நிரவதிக கிருணையாலே என்னை யிப் போது உன்னைவிட்டுடொழிந்த ஸர்வ விஷயங்களிலும் வைராக்ஷிய முண்டாக்கி, உன்னை யென்றிடுகொண்டி கிடக்கும்படி - செய்தருள்வாய் - எனக்குள்ள யீதி பிரதிபந்தங்களையும் போக்கி உன் திருவடிக்களில் என்னை வாங்கியருளாய்' என்கிறார்.

புத்த் குறிப்புகள் :—வன் கன்வன் - அநாதியாக என்ஆத்மா உன்னுடையதென்று தெரியாமல் என் சொந்த உலகவீருத்தியில் அதை உபயோகித்தவன் - பகவானுக்கு ஏவல்செய்யவும் அவனது பிரியோஜனத் துக்காகவும் என் ஆத்மா உள்ளதென்றநூனமில்லாத போனவன், நின்னைவிட்டு - ஸ்வயம் ரஸயுத்தமரண உன்னைவிட்டு, மனத்தை வலித்து - என் மனது உன்னைச் சார்ந்து சேரவில்லையே என்று வியஸ்ப படுகையால் சந்திருந்து ஓடு காரியத்துக்குமுதவாத கோழம்பிடித்துப் போயதைத் தையிப்படுத்தி அழகையை விட்டு உலக வியாபாரத்தினின்றும், லீக்க கில்லேன் - லீக்குவதற்கு அசத்தனனென், என் கண் - என்னிடம்-மலினம் - மனமாகசன். ஸகல கரணக் களும் உன்னிடத்திலேயே ரமிக்கும்படி. என்னைவிட்டு அகலவிடாமல் பாதுகாக்கவேணுமென்று இப்பாகர த்தில் ஆழ்வார் அபேக்ஷிக்கிறார்.

6-ம் பாகரம்

கண்ண பிராணை விண்ணோர்கரு
 மாணிக்கத்தை யமுதை
 நண்ணியும் நண்ணகில்லே னடுவேயோ
 ருடம்பி லீட்டித்
 தின்னமமுந்தக் கட்டிப் பல்செய்
 வினைவன் கயிற்றுந்
 புண்ணை மறையவரிந் தென்னைப்
 போரவைத்தாய் புறமே.

புத்த் குறிப்புகள்:—நண்ணியும் நண்ணகில்லேன் - உன்னை மனத்தால் கிட்டியும், நீ கிருஷ்ணாவதாரத்

தில் ஸர்வ கலபநாயிருந்ததைச் செவ்வனே அழிந்திருந்தும், உன்னுடைய கலவையை நான் இன்னம் அடையவில்லை. எனினில், ஸம்ஸாரமாகிற் அந்தகாரம் மூழ்கிறது. புண்ணை-இங்கு மாம்சத்தாலானதேற மென்பதை, மறைய-மனிதர் அறியாமலிதர் அறியாமலிதர்க்கும்படி, தோலால் மூடி போர - இப்படித் தேறாமலாகக் கூட்டிவிடாதால், புறமே வைத்தாயென்று சொல்ல என்ன தடை. திரும்பவும் திரும்பவும் ஸம்சரித்துத் தேறும் எடுப்பந்த லீக்கிக்கொள்ள நான் அசத்தலை லவோ ? நீ யதை அறியமாட்டாயோ?

பொழிப்புரை:—“ஶீவைருவாட் லீலயனும், ஐவர் மக்களுக்கு அபிபுதியா யிருந்தவைத்து ஸர்வயோக்ஷியமாகும்படி வந்து வசதேவை கிறஹத்தில் மனிதனாய் ஜிவித்தும், உன்னைச் சலப்பென்று கண்வைத்தும், உன் திருவடிக்கீழ் அடையப் பெறுகிலேன் என்றா நென்னில், நிலவே யோருடம் பிவிட்டுப் பலசெய் வினைக் கயிற்றுல் தின்னமமுந்தக் கட்டிப் புண்ணை மறையவரிந்து என்னைப் போரவைத்தாய் புறமே, அதினிலே என்கிறார்” - ஆறுபிரப்படி.

6-ம் பாகரம்

புறமறக் கட்டிக்கொண் டிருவல்
 வினையாற் ருமைக்கு
 முறமுறை யாக்கை புகவொழிய
 கண்டுக்கொண் டொழிந்தேன்
 நிறமுடைகாற் றடந்தோள் செய்பவராய்
 செய்ய தாமரைக்கண்
 அறமுடிய லாழிப்பக்கைக் கருமெனி
 யம்மாள் மண்ணியே.

உரை:—இரு வல்வினையால் - புண்ணிய பாப ரூபமான நல்பிறப்பு தீப்பிறப்பு முதலாய பந்தங்களால், புறமறக்கட்டிக்கொண்டு-கொஞ்சக்கூடச் சர்சில்லாமல் தப்பவொண்ணு தொருபடி, ருமைக்கும்-பின் ஜ்மங்கனால் வருத்தும், முறைமுறை யாக்கைபுகல் - அந்தம் பூர்வகர்மங்களுக்குத் தக்கபடி தேக்கங்கள் எழித்து, லாழிய-ஆழிக்கு மனிதருக்குப்பிராப்தம், ஆனால் அடியேனுக்கோ, - நிறமுடைய - வெளந்தரிய யுத்தமான, நாறுதடந்தோள் - நாறு பெரிய புஜங்களையும், செய்யவாய் - சிவந்த வாயையும், செய்ய. தாமரைக்கண் - அருணலோசன திருக்கண்களையு முடையனாகி, அறம் - தர்மத்தையே எப்பொழுதும் செய்ய முயல்கின்ற, ஆழி அங்கை - திருக்கையில் சக்கராயுதத்தைத் தரித்திருக்கும், கருமெனி அம்மாணை - லீலவாண்முள்ள பகவானை, கண்டுக்கொண்டு-பிரத்திக்ஷித்தாற்போல எனக்குத் தர்ச்சனம்தர நானதைக் கண்களால் பார்ப்பதுபோல் கண்டு, ஒழிந்தேன் - சம்சரித்துப் பல பிறப்புகள் பிந்துபடும் சம்சாரிகளின் துக்கத்தி லகப்படாதே அவனது இனிய கிருபையால் லீங்கிவிட்டேன்.

எ ம ம ங் க த த் தி ள வ ர ச ன்

ஸ்ரீமான் T. N. சேஷாசுல ஐயர் B.A., B.L.,

எ மு தி ய வோ ர்

செந்தமிழ்க்காதை.

கவாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரணைக்கம், சென்னை. விலை ரூ. 1-4-0

காற்று மழை

Shakespeare—"The Tempest"

அங்கம் 1. களம் 2.

[376-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

பாடினண்ட்:—இன்னிசைகள் இவை பணிசெய்யும் ஆணக்குதான் இவள், நிச்சயம் நிச்சயம்! (1). இத்தீயினிஸ் தங்குகின்றனையோ நீ என அறிபவேண்டுகின்றேன், இயம்பியிருள்வாய். மற்றும், எவ்வளவு யானிக்கு ஒருகலா மென்பதையும் நீ நல்ல நிஷுத்தவேண்டும் (2). என் முதல்வேண்டுகோள், இறுதியில்தனைக் கேட்கின்றே னாயினும், ஒவ்வொன்றையே! நீயோர் வனிதையோ அல்லையோ? (3).

மிரண்டா:—விந்தையோ இல்லை ஐயா, மற்றொரு வனிதை நானே (4).

பாடினண்ட்:—என்மொழியே! அட கடவுளே! (5). இது பேசப்படுமிடத்தில் மாந்திரம் இருந்தேனாயின் இம்மொழியைப் பேசுகின்றவர்களுள் தலைவன் நான் (6).

பிரான்ஸ்பீரோ:—எப்படி! எப்படி தலைவன்! உன் சொல் இதனை கேட்பல்வ அரசன் கேட்பாணியின் யாவதாவாய் நீ? (7).

பாடினண்ட்:—யான் இப்பொழுது திருக்கும்வண்ணம், கேட்பவைப் பற்றி நீ பேசக் கேட்டு இறுத்துத் தெய்துகின்ற வெருதமியேன் (8), என்னுரையை இப்பொழுது அவன் கேட்கின்றான் (9). அவன் கேட்கலாபிற்தே என்பதை கணுமிக்கின்றேன் (10). இக் கண்களால், மன்னவன் என் தந்தை உடையக் கண்ட நானே கேட்பல்வ (11).

மிரண்டா:—ஐயோ, பாவமே!

பாடினண்ட்:—ஆம், உண்மை, அவனுடனிருந்த பிரபுக்கள் அனைவரும் முழுக்கினர். மிவான் மன்னவன் அவன் வீரமைந்தனும் இருவர் (12).

பிரான்ஸ்பீரோ:—(ஒருபுறமாய்) இப்பொழுது செய் யத்தகுமாயின், மிவான் மன்னனும், வீரத்தில் விஞ்சிய அவன் புதல்வியும் உன்னை அடக்கிவிடக் கூடும் (13)—முதற் பார்வையிலேயே இவர்கள் அனைவரே மாற்றிக்கொண்டிவிட்டனர்—தன்னையெவன் எரியல், இதற்காக யானுள்ளே விதிவை செய்வேன்! [பாடினண்ட்டுப் பார்த்து] ஒரு வார்த்தை நல்லவென் ஐயா, நினக்கே ஏதோ பிழை நீ இழைத்துக்கொண்டிருக்கின்றாய் என என்னுமிக்கின்றேன்: ஒரு வார்த்தை (13).

மிரண்டா:—எற்றங்கோ என் தந்தை இப்படி நய மின்றிப் பேசுகின்றார் (14). யான் இதகாறும் பார்த்திருப்பவர்களில் மூன்றாவது மனிதனாவான் இவன். எய்துதற்கு யான் நெட்டுயிர்ப்பு வீக்கிய முதல்வன் இவனே. என்வழிச் சாய்வதற்கு என் தந்தையைக் கருணைதான் வந்து அசைக்கவேண்டிமே! (15).

பாடினண்ட்:—ஆ, கண்ணியேயாயின், உனதாசை யேதே நாடிச்சென் நிலதாயின், உன்னை யான் கேட்பல்விற்கு அரசியாக்குவேன் (16).

வியத்து நிற்கும் மிரண்டாவின் கருகு பரிடினண்டும் வந்துகேள்வதான்.

(1) இது பரிடினண்ட் தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டது. இவையெருவன் இவன் மிரண்டாவைப் பார்த்துக் கேட்பவை.

(2) இத்தத் தீயினிஸ் நான் எவ்வாறு கடத்துகொள்ள வேண்டுமென்பதைப் பற்றி நீ எனக்குச் சொல்லித்தர வேண்டும்—என்பது பொருள்.

(3) நீ யோர் தெய்வமோ அல்லது மானுடையகோ—என்று கேட்கின்றான். “அனைக்குகொ மையல் கொல்லோ கனக்குழை, மாதர்கொன் மானுடையன் னெக்கு” என்ற நிக் தனைக்கு இக்கேள்வி இவைநம்பியிருக்கும் பான்மை நனைவிற கொள்ளத்தக்கது.

(4) விந்தையே, என்று பரிடினண்ட் வியத்து கூறினது உண்பதுணராமல் தன்னைத்தான் அவ்வாறு அழைத்தான் என மதித்தே பேசை மிரண்டா, “நான் விந்தை அல்லன்” என மறுத்துக் கூறுகின்றான்.

(5) கேட்பல்வ தேசத்துப் பாரைதைய மிரண்டா பேசுவது கேட்டுப் பரிடினண்ட் அன்பாயி ஆச்சரிய மடைகின்றான்.

(6) இம்மொழி பேசப்படும இடம்—கேட்பல்வ, இம்மொழி பேசுகின்றவர்களுக்கு நான் தலைவனாயிருக்கின்றேன்—என்பது பொருள்— தலைவன்—நிறத்தவன்—அரசன்.

(7) ஒரு மொழியைப் பேசப்பவர்களில் முதன்மையாயிருப்பவன், அவர்களுட அரசன். ஆதலால், உன்னை நீ எப்படி முதன்மையோ என்று சொல்லிக்கொள்ளவாம்? கேட்பல்வ அரசன் வேறு ஒருவன் இருக்கின்றனே. இப்பொழுது நீ சொல்வதை அவன் கேட்பாணியின், உன்னைத் தன்மக்கமட்டானே?—என்பது பொருள்.

(8) இறுத்து—ஆச்சரியம். தமிழேன்—என்பது, தனியாயிருக்கின்றேன், எனியனாயிருக்கின்றேன், என்னும் இரண்டு பொருள்களையும் ஏற்று நிற்கின்றது. “யான் இப்பொழுது நீ சொல்லுவண்ணம் யாதெனில்.... ஒரு தமிழேன் ஆக இருப்பதே” என்று வரக்கியத்தை முடித்தகொள்க. தன் தந்தையாகிய கேட்பல்வ வேகத்தை இறுத்துப்பாடுவன்று பரிடினண்ட் கருதியிருப்பதால், தந்தைக்குப்பின் அரசு தனதாக, “கேட்பல்வ வேகத்தும் நானும் இப்பொழுது ஒருவரே ஆகிவிட்டோம்” என்ற குறிப்புடன், அதனால்தந்தையை இழந்த எனியனும் ஆயினேன்” என்று பொருளும் தோன்றும்படி; “ஒரு தமிழேன்” என்கின்றான்.

(9) அவன்—கேட்பல்வ அரசன். தானே அவ்வரசன் என்று கருதி விருப்பதால், “நான் சொல்வதை கேட்பல்வ அரசன் கேட்கின்றான்—என்கின்றான்.

(10) என் கேட்பல்வ அரசனுக்கு கோரித்தற்கு மிகவும் வருத்தமிக்கின்றேன்—என்பது பொருள்.

(11) நானே கேட்பல்வ—கானே கேட்பல்வ, அரசனாக இருக்கின்றேன்—என்பது பொருள்.

(12) சப்பல் உடைத்து முழுக்கினவர்களில் இருவர். மிவான் மன்னன்—என்று பரிடினண்ட், பிரான்ஸ்பீரோ விந்தம்யாகிய அண்ட்டோனியாவைக்குறிக்கின்றான்.

(13) கானே கேட்பல்வ, என்று பரிடினண்ட் உரைத்ததற்கு எதிர்ப்பொழி இது. “நீ கேட்பல்வ மன்னன் அல்லன், அவ்வாறு நீ என்னுடன் கொள்வதில் ஏதோ பிழையிருக்கின்றது. தனியே வா, உன்னுடன் ஒரு வார்த்தைச் சொல்லவேண்டும்—என்பது பொருள்.

(14) பிரான்ஸ்பீரோவின் குரலில் சிறிது கடுமையானதோன்றியதோறும். ஆதலின் மிரண்டா இவ்வண்ணம் இரங்குகின்றான்.

(15) கருணைகொண்டு என் தந்தை இவனை, என் மனநிறமினக்கி, ஏற்றிக்கொள்ள இசையலாகாதா—என்பது பொருள்.

(16) மிரண்டா கொண்டு பரிடினண்டின் காதிப்பட்டதுபோலும். நீ கலியாணம் ஆகாதவனாய், வேறொருவரையும் காதுவிடவில்லாதவனாய் இப்பொழுதின் உன்னை மணத்து நான் கேட்பல்விற்கு அரசியாக்குவேன்—என்பது பொருள்.

பராஸ்பரோ:—மெல்ல, ஐயா, மெல்ல! இன்னொரு வார்த்தை—[ஒருபுறமாய்] இவர்களுமும் ஒருவர் ஆட்சியி லொருவ ரிருக்கின்றார். மிகமிக எளிதில் வென்றுகொள்ளல் பரிசீலனை எளியதாகும்; ஆதலின், வேகமுடைய இக்காரியத்தை நான் கடினமாகச் செய்தலவேண்டும் (17). [பரிசுண்பைப் பார்த்து] எனக்கு நீ அடங்கவேண்டுமென்பது இப்பொழுதென் கட்டளை: உனக்கு உரியதல்வாவொரு பெயரை நீ அபகரித்துக்கொள்கின்றாய் (18). இத்தீயினிற்ரு உடையவனாகிய என்னிடத்திலிருந்து இதனைக் கவர்ந்துகொள்வதற்கே ஒற்றைகை இங்கு நீ உன்னைக் கொணர்ந்துவைத்திருக்கின்றாய்.

பரிசுண்பை:—ஆண்மகன் நான், அது அல்லேன். **பிராண்டா:**—இத்தகையவோர் கோயிலில் நீய்தொன்றும் வசிக்கத்தக்கவராத (19), நீயை என் பவகைளுக்கு இவ்வளவு அழகிய வீடொன் றிருக்கும்மாயின் நல்லனவும் அதனுடன் வசிக்கமுடியும்.

(17) இவ்வளவு சலபமாய் இவன் மிரண்டா வை அடைத்துவிட்டான், அளவுது அருமையை நோக்கித் தக்கமாட்டான். வகுத்தபுரம்பல் பெற்ற இலாபத்தின் அருமைகளைக் கருத்துத் தெரிவதில்லை, ஆகையால், அதிக வேகமாய் நடக்கின்ற இக்காதலுக்கு நான் சிறிது இடையூறு செய்வதே தக்கது—என்பது பொருள். பரிசில் - வெகுமதி; வென்றுகொள்ளல் - வெலித்தல்.

(18) உரியதல்லாப் பெயர் - சேய்ப்பல் அரசன் என்று சொல்லிக்கொள்வது

(19) கோயில், என்று பரிசுண்பை மிகவும் வடிவத்தை. இவ்வளவு அழகிய உருவமுடையவன் வருசனையால் இத்தலைக் கவர் நினைக்கமாட்டான். கல்வையை அவனுள்ளத்தில் தக்கியிருக்கும் என நினைத்தவோர்,—என்பது பொருள்.

திருக்குறள் நீதி

காமத்துப்பால்— கற்பியல்

[316-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

1. பிரிவாற்றுவமை

தோழி—நலமைகள்

1. பிரியாமையுண்டேந்பேசும்
பிரிந்துவரா முன்னிற்ப்பார்.
2. காதலர்க்கென் மேலாசை
கசந்தபிரி வருசுகின்றேன்.
3. பிரியவிழை பவர்க்கும்
பேதையென்மேற் காதலுண்டோ.
4. அஞ்சலென்றார் விட்டேகின்
அடியாட்கூர் தோவுமுண்டோ.
5. பிரியாவகை செய்யாயேற்
போமெனுமிர் தோழியரே.
6. வன்கண்ண ராய்ப்பிரிவார்-
பின்வந்து கூடுவரோ.
7. பிரிவுரைக்க நீவருமுன்
பேசுநிறென் கைவளைகள்.
8. பாங்கியற்ற வாழ்வினுமென்
படுபிரிவ தேகொடிது.
9. தொடிற்செய்தீ காமம்போல்
வியுற்செய் தில்லைபடி.
10. பிரிவின் கண் வருந் திரொந்தம்
பிழைத்துவாழ் வாருமுண்டு.

2. பட்டமெலிக் திரங்கல்

நலமைகள்—தோழி

1. இறைத்தாறு மூற்றுப்போல்
மறைக்கின்றியிருக் காமமடி.
2. மறைத்துமயல் தீராதவர்க்
குரைத்தாலும் நரணமடி.
3. நாணசை இருபுறத்தும்
வினாக்க வகுத்துதடி.
4. காமக்கடல் கடக்கும்
ஏமப்பினை யறியேனடி.
5. நட்பில் வருத்தமவர்
துப்பிலென் செய்யாரோ.

6. புணர்ச்சி தருகுகத்தில்
உணர்ச்சிபிரி வாற்றல் துன்பம்.
7. காமத்தறை காணுதென்
காலத்துறை காணேனே.
8. ஊர்துயில்ச் செய்யிரவுக்
கோர்துணைநா னல்லதில்லை.
9. கொடியார் கொடுமையினுள்
'கொடிதேயின் வீளிரவு.
10. காதலரைத் தேடியவென்
கண்வருந் தி வாடுதடி.

3. கண்விதுப்புழிதல்

நலமைகள்—தோழி

1. யாங்காட்டக் கண்டவரைத்
தாங்காணக் கேட்குமடி.
2. ஆயாது நோக்கியகண்
ஔயா தழுவானேன்.
3. வீரைத்தவரை நோக்கியகண்
இருந்தின்றைக் கழுவானேன்.
4. தீரானோய் தந்தகண்கள்
நீர்வழி நிற்குமடி.
5. தாய்க்கடலில் விட்டகண்கள்
துங்கா திருக்குமடி.
6. எனைக்கெடுத்த கண்டுயிலா
திருந்தழுதல் நீதியடி.
7. அன்றாசைப் பட்டகண்கள்
இன்றழுது வற்றமடி.
8. பேணாது பெட்டாரைக்
காண வருத்தமடி.
9. வந்தாற் பிரிவஞ்சி
வராவிடினுக் கண்ணுறங்கேன்.
10. உள்ளமறை ஊரவர்க்கென்
கண்கள் பறை சாற்றமடி.

4. பசப்புறு பருவலர்

நலைமகள்—தோழி

1. பிரிந்தார் க் கிணங்கொடுவன்
பசப்பிணையார் க் குரைப்பேன்.
2. உரிமையுணர் க் தோபசப்பு
ஊருதே தேகமெற்கும்.
3. காமம் பசுதெறு
கைக்கொண்டார் நானொடுமில்.
4. சொல்லிணர் தும் குணமுரைத்தார்
தேமலத்தார் வஞ்சனையே.
5. பத்தா பிரித்ததுவும்
பசப்பூர்ந்த தென்மேனி.
6. விளக்கின் மெலிவிருட்போல்
முயக்கின் மெலி பசப்பாமே.
7. புல்லிச் சிறிதகன்றேன்
பொல்லாப் பசப்படைந்தேன்.
8. பசந்தபழி கூறுபவர்
பிரிந்தார்மேற் காணாற்பழி.
9. நல்லா ரொலிவையார்
நன்றே பசுதெறும்.
10. பிணக்குட்டார் போற்றினரேல்
பசப்பியென்ற பேரினிதே.

6. நினைந்தவர் புலம்பல்

நலைமகள்—தோழி

1. கள்ளிலினி தேகாமம்
உள்ளினொரு நாட்புணர்ச்சி.
2. பிரிந்துள்ளும் போதுமின்பம்
பிறிதிலினை காமம்போல்.
3. நம்மைநினைக் கின்றாரொடி
தும்மல்வந்தர் தும்மலில்லை.
4. என்னெஞ்சத் தவிரருக்க
அவர்நெஞ்சம் யானுளையே.
5. என்மீது கா தலற்றா
ரீந்துவக்கு மின்பமென்ன.
6. இருவர்மன மொன்றுமுன்
பெருமையாக் காமவிற்பம்.
7. மறப்பறியேன் முன்மீலை
மறந்திருந்தும் வாழ்வேனே.
8. நினை த்தபிழை பொறுத்தருளும்
நெஞ்சத்தி னன்பாமடி.
9. அருளில்லாத் துன்புணர்நிப்
பிரிவிலுல் யான்வருந்தேன்.
10. கண்ணினார் கா தலனைக்
கானவெறி தண்ணிலவே.

5. தனிப்பார் மிகுதி

நலைமகள்

1. கா தலிற் கா தலர்க்கும்
கருத்தொப்ப தேயின்பம்.
2. வாழ்வார்க்கு வானம்போல்
வீழ்வார்க்குக் கா தலனே.
3. பிரிவிடத்தும் வாழ்வேயும்
வருவா ரொழும்நினைவால்.
4. கணவாறிருப் பாரற்றுகார்
கற்புடையாட் கெள்சிறப்பு.
5. கா தலியைக் கா தலியாக்
கா தலலு லென்னநலம்.
6. காவடியின் பாரமொத்த
கா தலது நனிபினிது.
7. காமனறி யான்போலுமென்
கா தலரைத் துன்புறுத்த.
8. வீழ்வாரி னிள்சொலின்றி
வாழ்வாரெனைப் போலுமுண்டோ
9. அற்றதவ ரன்பெனினும்
பெற்றுவொரு சொற்போதும்.
10. உதவாதார் குரைத்தநெஞ்சே
ஊடறுப்பா யாசைவெள்ளம்.

7. கனவுநிலையுரைத்தல்

நலைமகள்

1. கா தலர் து தோலிவந்த
கணவிற்கென் கொல்கிருந்து.
2. கணவிலவருங் கா தலர்க்கென்
கருத்தை விரித்தாரைப்பேன்.
3. நனவிலகல்காக் கா தலரைக்
கணவிற்கென் வாழ்வேனடி.
4. நனவிடதுத வா ரெனினும்
கணவிலெனக் கின்பமடி.
5. நனவிடத்துக் கண்டலின்பம்
கணவிடத்து மேயினிது.
6. நனவெனவொன் றில்லைபெனில்
கணவிலெனை நீங்காரடி.
7. நனவிற் கூ டாக்கொடியார்
கணவிடத்தே னிள்கொடுமை.
8. துஞ்சினும் ரேணமேனும்
நெஞ்சில்மறை வார்விற்பின்.
9. கணவிடத்துக் கா தலரைக்
காணுதார் க் கென்னநலம்.
10. கணவிடத்தும் நீங்கார்தாம்
மனநொந்து போனவரோ.

ஆயுர்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

டானிக்குகள் :

பாதாமி லேகியம்	ரூ. 3-0-0
ரதிலல்லப லேகியம்	2-0-0
மஹா திராசுபாதி லேகியம்	2-0-0
குழந்தைகளுக்கு	
ஸூகா கஸ்தூரி மாத்திரை	0-4-0
பால் சஞ்சீவினி	0-4-0
பால் ஸூதா (டானிக்)	1-0-0

வைதல்கள் :

சந்தனடி 6 அவுன்ஸ் ரூ.	1-0-0
அமிர்தாமலக	0-12-0
பிருங்காமலக	0-12-0
ஸ்திரீகளுக்கு	
ஸூதக டானிக்	2-0-0
கர்ப்பாசய டானிக்	2-0-0
பரவல லேகியம்	1-8-0

கமார் 300 ரூ. 3 யாணாபாசா மடலிருக்காமலகதலல் சாரிபாஜா மாதிரி தயவுசெய்து
 போலிகள் ரூ. 500 ரூ. 1000 ரூ. 2000 ரூ. 3000 ரூ. 4000 ரூ. 5000 ரூ. 6000 ரூ. 7000 ரூ. 8000 ரூ. 9000 ரூ. 10000
 ஏமாற்றும். சாதாரண மடல்கள். (செய்து) I.D. 61, மேடிசேட்டிப்பி கவனித்து வாக்கவும்.

சுவரேகா பிரிண்டிங் & பிஸிநெஸ்
 61, மேடிசேட்டிப்பி
 [புத்திரங்கள் வைத்தியர்களுக்கு மட்டும்.] [அட்வான்ஸ்டன் ஆர்டர் செய்யவும்.]

கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வால்டியும்.

தலையங்கங்கள்:—அறியாமை வேண்டப்படும் 4. உயலகச் சேர்த்தை 8. விஷயத்திற்கேற்ற விளாம்பரம். முயலுக்கு முயலவேண்டாம். சினம்பிரஸ் வெட்கக்கேடு. கல்லாததேய்க்களை கல்லைவர்கள் 3. நாணத்தால் கையாற்றும். வாலின் நீளம். பெருமையின் பெருமை...முதலிய கட்டுரைகள் ஐம்பது. உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) அய்யாத்தியா காண்டம் முதலிரண்டு படலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி அரசியலுக்குரிய அறங்களில் திருவள்ளுவர் வேத சியாசர், முதலானோர்க்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமான் சோமசுந்தர பாரதியார் வரைந்தன, "தசரதன் குறையுமு கைகேசி கிழையம்" என்னும் தூவில்கூறிய பொருளும் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற்கொவ்வான வென்ற 25-கட்டுரைகளில் வாழ்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறுந்தொகை:—(K. இராமரத்தம் ஐயர், B. A.) புத்தகமாய் இப்பொழுது கிடைக்காத இச்சுக்கநூற் செய்யுள் நானூறும் விளக்கமான உரையுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அட்பார்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அட்பார் அறுபத்துவான்கு கலைகளை யறிந்து கையாண்டு பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலங்கிப்பாவை:—(T. S. நடராஜபிள்ளை, B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவர் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தழுவி எழுதிய கதை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தழுவி, நடத்தை, உணவுநாட்டம், அழகை, சிறிப்பு, தன்னொடுப்பு, தன்னொடுக்கம், புணர்ச்சி, இணை சிறுமுச்சி, வினாபோட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—சில்லிபரதம் கிருஷ்ணன் தூதுச் சரூக்கமும், அஷ்டப்பிரபந்தமும் போதிப்பு துடன், புணரிலக்கணம் முழுமையும் தெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வைபவம்:—(K. இராஜகோபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-ம் பத்த 6-ம் தசகம் வரையிறும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், அச்சரிய ரூடாமணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், சிலப்பதிகாரக் காலவரிமைய அழகு முதலிய விளக்கிய 'மாதவி மாதவம்' என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டபுராண வாலாய்ப் பாடல்களும், தாயன்மார் சரித்திர உண்மையோன்றல கட்டுரைகளும் கிடைத்தன.

1931-வது வருடம் 4-வது வால்டியும்.

தலையங்கம்:—அகமே புறம், வாழ்வாங்கு வாழ்பவர் 10. உண்மையில் உழலுவர் திறம் 5. மெய்மையை அலமார்ச் செய்யலாமோ 4. அருமைவினாமருமை 4 மறப்பது மறப்பாமே. நள்ளார் கதை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 60.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) கைகேசி சூழ்வின் படலம் முதல் அயோத்தியாகாண்டம் இறுதியாக 60 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

குளாமணி:—(K. இராமரத்தம் ஐயர், B. A.) இதகாறும் உரை பெழுதப்பெறாத இந்நூல், உரையுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஐந்துரை செய்யுள்கள் வந்தன.

யாப்பிலக்கணம்:—உறப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அட்பார்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அட்பார் 64 கலைகளைக் கையாண்ட பெருமை சிரிவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாரன்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டாரன் பிறப்பு, இளமை, கல்வித்திறம், அனுபவம், வெளவனம், மதம், சித்தார்த்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம், M. A. B. L.) புலன்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றது.

பிலாசேரா நாடகம்:—ஆங்கிலப்புலவர் R.B. Sheridan எழுதிய நாடகமொழிபெயர்ப்பு.

நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சுந்தரேசன், B. A. Hons) ஓர் நவீன நாடகம்.

சிதம்பரதேவர் சரிதம்:—(Dr. V. S. அருணாசலம் பிள்ளை) முத்தியில் மனம் வைத்த உலகத்தில் விவகரிப்பார் பெருமையை உட்கொண்ட வேர் சாவல்.

கனவியற் காரிகை:—(S. வெயாபுரிப்பிள்ளை, B. A. B. L.) இதகாறும் அச்சேராத நூல். அகப்பொரு ளிலக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தபுராணமும் சங்க நூல்களும்:—(பண்டிதர், திம்மம்பா ஐயர்) கந்தபுராணத்தைச் சங்கநூல்களோடு ஒப்பிடுகின்ற ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழிரட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல. ஒவ்வொரு வால்டியிலும் சிலை வருமானம்:— பைண்ட் செய்யாத ரூ. 7 8 0 கால்கோ கில்-டைண்ட் ரூ. 8 8 0 ஆப்பெலர் கில்-டைண்ட் ரூ. 9 0 0 இவ்விலையில் தபால் அல்லது இரயில் சார்பு அடக்கவிலை. இத்திராவில் உள்ளவர்கள் இரயிலே பார்வை மூலமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். To Pay போட்டு அனுப்பினோம். ஏழுட்டெண்க்களுக்கு மேல் இரயிலே கட்டணம் ஆகாது. பர்ம, விலோன் இவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் ரயிலில் அனுப்பமுடியாத கையால் விலைபூண்ட தபால் பார்வை சார்பு ரூ. 2-4-0 செய்தனுப்பவேண்டும். மலேசிய, தென்னுப் பிரிக்க முதலிய நாடுகளில் இருப்பவர் தபால் சார்புக்கு ரூ. 3. செய்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. சி. யில் அனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

எமது புதிய பிரசுரங்கள்

சோலியத் குவியா.

இது பண்டிதர் ஜவஹரிவால் அவர்கள் எழுதிய ஆங்கில நூலின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு. எழை, பணக்காரன், ஆள்பவன், ஆள்படுபவன், ஆண் பெண் என்னும் ஏற்றந்தாம் வில்லாதபடி, குழுவாழ்க்கை குவியாவில் அமைக்கப்பெற்றனதெனக் கூறப்படும் தற்கால குவியாசரித்திரமாகும் இது. விலை ரூ. 1-4-0. தபால் செலவு வேறு.

இராட்டுர் வீரன் துர்க்காதலம்.

வங்காளக் கவி பாபு தவிலஜேந்திரவால் எழுதிய காதல்கதின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு. இராஜபுத்திரர் வீரத்தையும், அவர்களது இராஜ விசுவாசத்தையும் இக் காதலம் புலனாக்குகின்றது. விலை ரூ. 1-4-0. தபால் செலவு வேறு.

கப்பிரமணிய பாரதியார்.

தமிழ் காட்டின் தேசியக் கவி என்று கொண்டாடப்பெறும் ஸ்ரீமான் பாரதியாரின் நூல் ஆராய்ச்சியாகும் இது. விலை ரூ. 1-0-0. தபால் செலவு வேறு.

கிடைக்கும்:—

பாரதி புத்தகாலயம்,

உத்தமபாளையம், மதுரை ஜில்லா.

திரு அருட்பா

பி. எ., எம். எல். எல்., அட்வொகேட்,
ஆ. பாலகிருஷ்ண பிள்ளை பதிப்பு

ஒன்றே

சுவாமிகள் கை எழுத்தைக்கொண்டு அச்சிட்டு! ஆகையால், பிழை முதலிய விபரீதங்கள் இல்லாததும் தான விஷயங்கள் எல்லாம் கொண்டதும் இப்பதிப்பே!!

ஏற்ற பெற்றி பாடுபாடு செய்யப்பட்டு, அரிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடு விளங்கும் இப்பதிப்பின் பகுதிகள் அடக்க விலையில் கிடைக்கும்!!!

6-வது தனிப் பாகிப்பு பகுதி

(பல மத ஸ்தோத்திரங்கள்-தபால் செலவோடு 6 அணு அணுபுத்தல் வேண்டும்.)

ANCIENT JAFFNA

Mudaliar C. Rasanayagam C. C. S.

An authentic history of Jaffna based on archeological, Epigraphic and Linguistic researches.

Rs. 5 8 0 Postage extra.

KALANILAYAM

Vellala Street, Purasawalkam, Madras.

சென்னைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் பதிப்பாளியர் திருவாளர் S. வையப்புரி பிள்ளையார்களால்

பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்கள்

தமிழகராதி ஆதார நூற்றொகுதி

நாம தீப நிகண்டு.

நிகண்டுகளின் வரலாறு, ஆசிரியரது காலம், நூலின் சுயங்கள், முதலியன அடங்கிய நிரந்த முன்னுரை கொண்டது. பொருட் பெயர்களை விளக்கக் கூறும் செல்விய உரைபாட்டுமுள்ளது. நூலின்சன் வந்தள்ள பொருட்பெயர்களினத்தையும் முற்ற வுணர்ந்தும் அனுபந்தம் பெற்றது. சுமார் 12000 சொற்கள் கொண்ட சிற்றகராதிாக உதவுக் தகையது.

விலை ரூபா 2-0-0

அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு.

நிரந்த ஒரு சொற் பல்பொருள் நிகண்டு. நிகண்டு களின் வரலாற்றினை விளக்கும் விரிந்த முன்னுரையுடன் கூடியது. சொல்லின் பொருள்களை யெளிதாக்கத் தெரிந்துகொள்ளுதற்குப் பலபொருளுரைகுசொல்லகராதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 1-4-0

கம்பராமாயணம்—உயுத்தகாண்டம்.

முதல் மூன்று படைவகைகள்: பல ஏட்டுப் பிரதிகளை ஒப்புசேர்ச்சித் திருத்தியது; பாடபேதங்களினத்தும் கொடுக்கப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-6-0

திருக்குறள்

முழுமும் சொந்தநிப் பகராதிமும் விஷய ஒப்புத்தொழும் (வா. மார்க்க சகாயம் செட்டியார் பதிப்பு)

நிற்றடக்கமான இப்பதிப்பில் அட்டவணைக்கு மாத்திரம் 800 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக்குறளைப் படித்து ஆராய விருப்பவார்க்கு இவ்வட்டவணை மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புக்குறள்களைச் சேர்த்துப் பதிப்பாளியார் அளித்தனது மாணுக்கருக்குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பற்றிப் பார்த்தால்தான் நிச்சொல்லிக்காட்டுவது சலபமன்ற. விலை அணு 0-12-0

களவியற் காரிகை.

ஒரு நிரந்த அகப்பொரு ளிலக்கணநூல்; முதல் முறை இப்போதுதான் அச்சில் வெளிவந்தது. கிடைத்தற்கரிய பல அரிய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள்களை புலையது; பல அனுபந்தக்களையுடையது. தமிழாராய்ச்சியாளர்க்குப் பெரிதும் பயன்படுகிறது. க்ரெளன் அளவில் 170 பக்கம் கொண்டது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளன. விலை ரூபா 3-0-0

ஊற்பொருட் குறிப்பு.

1. இறையனார் களவியனரை; 2. குறந்தொகை; 3. திருக்கோவையார்; 4. நற்றிணை; 5. களவழி சுற்றபது; 6. தேவாரம்; 7. வீரகோழியம்; 8. காலாயிர தியும் பிரபந்தம் முதலிய ஏட்டு நூல்களின் பொருட் குறிப்பு அடங்கியது. தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆய்ந் தலைமைப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கு. இராகவையங்காரர்கள் டொகுக்கப்பட்டது. பெய்யாவில் 175-பக்கங்கள் உடையது. இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கும் சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கும் மிக இன்றியமையாதது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளன. விலை ரூபா 10-0-0

இராஜசுந்தரம்.

ஒரு சுவீகம். இனிய எளிய கட்டையில் எழுதப்பெற்றது. விலை ரூபா 0-8-0

தினகரமாலையேன்ணும்-தினகர வெண்பா

திருக்குறளின் அதிகாரத்திற்கு கொரு வெண்பாவாக 138 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இது ஒரு பண்டை நூல். இதைப் பதிப்பித்தவர் ஸ்ரீமான் S. வையப்புரி பிள்ளை, B. A., B. L., விலை அணு 0-6-0

வ ர் த் த ம ன ம்

மாநர்கள் அமுதால் அதனால் அவர்களது நரம்பு கள் உறுதியுயிருகின்றன என்று மேலூட்டி வைத்திய நிபுணர்கள் கூறுகின்றனராம்.

டச்சக்காரர்களுக்குச் சொந்தமான சுமத்ராநிலையில் ஒரு புஷ்பம் இருக்கின்றதாம். அப்புஷ்பம் நன்றாக மலர்ந்திருக்கும்போது அதன் உயரம் 8 அடி இரு குமாம். பார்வைக்கு அழகும் நல்ல மணமும் உடையதாம் அப்புஷ்பம்; உலகத்தில் எங்கும் அவ்வளவு பெரிய மலர்கள் இல்வாம்.

பிரான்ஸ் தேசத்துச் சர்வகலா சாலையினர் மான வர்கள் ஆகாயமிடானத்தில் ஏற்றிச்சென்று பூகோ ள சாஸ்திரம் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்து வருகின்றனர் என்று அயல்நாட்டிச் செய்தி கூறுகின்றது.

வங்காளத்தில் 1932-வது வருஷத்தில் 800 வீத வா விவாகங்கள் நடந்துள்ள என்று விதவா விவாகச் சபையினர் அறிவிக்கின்றனர்.

இந்திய மக்கள்:—சமீபத்தில் இந்தியா முழுதும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த மாக்ரெட் ஸ்பிகல் என் னும் ஜெர்மனிய மாது பின்வருமாறு எழுதுகின் றார்—

நான் உலகத்தில் எல்லாப் பாகங்களிலும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்துள்ளேன். எந் நாட்டி மக்களும் இந்தியர்களாகார். எனக்கு இந்தியர் செய்த உபசா ரம் சிறியதன்று. இந்தியர்கள் கபட மில்லாமல் வார்த்தையாகின்றனர். ஆடம்பரம் என்பதே அவர்களிடம் இல்லை. ஐரோப்பாவில் ஓரிடத்தில் தங்கினால் சரப்பாட்டிற்கும் பரிசீலனைக்கும் பணம் கொடுக்க வேண்டும். இந்தியாவில் அவ்வழக்கமில்லை. இந்தியாவில் சிறிசில் விடங்களில் நான் பணம் கொடுக்க விரும்பியபொழுது அவர்கள் அதை விரும்பவில்லை.

இந்தியருடைய குடும்பவாழ்க்கை மிகச் சிறந்தது. குடும்பக் கலகங்கள் இல்லை. புருஷன் மனைவி என் னும் இருவருக்குள்ளும் பூசல்கள் இல்லை. எல்லோரும் திருந்தியாயிருக்கின்றனர். அன்னை தற்குக்காரணம் அங்கு கையாளப்பெறும் மனமுறையேயாகும்.

ஐரோப்பாவிலே மாந்தரிடத்தில் அம்மதிவில்லை. அவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் திருப்திமில்லை. இவ் விஷயத்தில் ஐரோப்பியர் இந்தியாவைப் பின் பற்றித் தமது சமுதாயமுறையும், குடும்ப வாழ்வையும் திருத்தி யமைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சாலமன் தீவு என்னும் ஒரு தீவின்மீது வசிப்பவர்களின் பழக்கவழக்கங்கள் புதுமைமீளவாம். அங்கு இரு பொருள் தேடும் தொழிலைப் பெண்கள் மேற் கொண்டிருக்கின்றனராம். ஆடவர்கள் தங்களை அலங்கரித்துக்கொண்டு வீட்டிலிருப்பார்களாம். பெண்கள் ஆபரணங்கள் அணிவதில்லையாம்.

இலங்கையில் வேலைமில்லாமற் கஷ்டப்படுமீம் சிங்களவர்களுக்கு வேலைகொடுக்க இலங்கை அரசாங்கத்தார் ஒரு விவசாயப் பண்ணையை ஏற்படுத்தியோசனை செய்திருக்கின்றார்கள். அதுவாழ்ப்பாடம் என்னும் மலைப்பிரதேசத்தில் உள்ள நிலப்பரப்பைப் பண்ணை செய்து வயல்களாக செய்து, வேலையில்லாதவர்களுக்கு அளித்து, விவசாயம் செய்து வருவது பொருத்தமானது என்று அளிப்பார்களாம். இந்த ஏற்பாட்டிற்காக இலங்கை அரசாங்கத்தார் ஒன்றரை லட்ச ரூபாயை ஒதுக்கியுள்ளார்கள். இதனால் பலருக்கு வேலையும் விவசாய அபிவிருத்தியும் ஏற்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

உலகத்திலுள்ள எண்ணெய்க் கிணறுகளில் மிகவும் ஆழமானது அமெரிக்கா கலிபோர்னியா என்னும் மிடத்திலுள்ள ஒரு எண்ணெய்க் கிணறு என்று தெரிகின்றது.

பாரிசில் பேசுந் கடிதாங்கிகள் கண்டுபிடிக்கப் பெற்றிருக்கின்றனவாம். நாம் மணி அறியவிரும்பினால் அக்கடிதாங்கிகள் இவ்வளவு மணி இவ்வளவு நிமிஷம் இவ்வளவு செக்கண்டு என்று சொல்லிவிட மாம்.

ஓர் அமெரிக்க அறிஞர் பின் வருமாறு அறிவிக்கின்றார்:—சிவப்பும் மஞ்சளும் கலந்த வெளிச்சத்தை விரும்புகின்றவர்கள் கல்மீயில் நாட்டமுள்ளவர்களாகவும் சாதகங்களாகவும் இருப்பர். செந்தாமரை நிறம்போன்ற நிறத்தில் விரும்பமுடையவர்கள் பொருமை போரணைச் சூண்களுடையவராயிருப்பார்கள். வெளுத்த மஞ்சள் நிறத்தை விரும்புவவர்கள் சாமர்த்திய சாலிகளாயிருப்பர். எனினும், அற்ப விஷயங்களில் அவர்கள் மனம் செல்லும். பெருந்தன்மை அவர்களிடம் இராது.

மாமிச உணவை விலக்கி மாக்கறி உணவை ஏற்றும்தம், தேகாப்பியாசம் செய்துகொண்டும், பொருமைமையும் ஆசையும் இல்லாமலும், கோபத்தின் வசமாகாமலும் லாகிர் வந்துகளை விலக்கியும், மிதமிஞ்சிய போகாதிகளில் சிப்டாமலும் முறையே இவ்வாழ்ப்பவன் 180 வயது வாழலாம் என்று ஒரு ருஷிய சாஸ்திர ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனராம்.

திருவிநாங்கோட்டு அன்னை மஹாராணியார்:—புதிதேது பார்வதிபாய் மஹாராணியாகிய இவ்வம்மை யார்தம் சரித்திரத்தை, அவரங்களுக்கு, மாநர் கல்வி ஒழுக்கம் முதலியவைகளைப்பற்றி நிகழ்த்தியுள்ள சொற்பொழிவுகளின் நேரிய மொழிபெயர்ப்புடன், புதிமான் T. இராமலிங்கம் பின்னை அவர்கள் M.A. நல்லதமிழ் நடைபில் எழுதிப் பிரசுரஞ் செய்துள்ள புத்தகம் எமக்கு அனுப்பப் பெற்றிருக்கின்றது. விடை 6 அணு, கிடைக்குமிடம், R. S. பின்னை, காந்தாரி அம்மன் தெரு, திருவனந்தபுரம்.

திருவிநாங்கோட்டு அன்னை மஹாராணியார்:—புதிதேது பார்வதிபாய் மஹாராணியாகிய இவ்வம்மை யார்தம் சரித்திரத்தை, அவரங்களுக்கு, மாநர் கல்வி ஒழுக்கம் முதலியவைகளைப்பற்றி நிகழ்த்தியுள்ள சொற்பொழிவுகளின் நேரிய மொழிபெயர்ப்புடன், புதிமான் T. இராமலிங்கம் பின்னை அவர்கள் M.A. நல்லதமிழ் நடைபில் எழுதிப் பிரசுரஞ் செய்துள்ள புத்தகம் எமக்கு அனுப்பப் பெற்றிருக்கின்றது. விடை 6 அணு, கிடைக்குமிடம், R. S. பின்னை, காந்தாரி அம்மன் தெரு, திருவனந்தபுரம்.

— கம்பராமாயணம் —

பதவுரை விரிவுரை விளக்கம் இலக்கணக் குறிப்பு
முதலியவைகளுடன்

வை. மு. சடகோப ராமாந்ஜாசாரியார்
சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்
வை. மு. கோடால கிருஷ்ணமாசாரியார்.
சூகியவர்களால் புதிப்பிக்கப் பெற்றவை.

பால காண்டம்	ரூ.	5	0	0
அயோத்தியா காண்டம்	”	5	0	0
ஆரணிய காண்டம்	”	4	0	0
கிட்சிந்தா காண்டம்	”	4	8	0
சுந்தர காண்டம்	”	5	0	0
புத்த காண்டம்—2 பாகம்	”	10	0	0

தபால், அல்லது இரயில் பார்லஸ் கட்டணங்கள் வேறு. வேண்டுவோர், தாம் வேண்டும் புத்தகங்களுக்குரிய விலையில் பாதியாவது முன்பணம் அனுப்பி ஆர்டர் செய்யவேண்டும். மற்றதை வி. பி. மூலம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

மானேஜர்:— கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசை, சென்னை.

தேகபலம், ரூபகச்சீதி, உற்சாகம், ஊக்கம், சக சம்பத்து இவைகளைக் கோடுப்பதில்-
எங்கள் பிரசுதிப்பெற்ற

ஆதங்க நீக்ரஹ மாந்தரகர்

பலவீருத்தி ஓளவுதற்களுக்கெல்லாம் முன்னணியில் நிற்கின்றன. இலட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் (சென்ற 58 வருஷங்களாக) உபயோகித்து குணமென்னும் பாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். நீக்கரும் ஒரு டப்பியை உபயோகித்துக் குணத்தை அறிபுகள்.
32 மாத்திரைகளடங்கிய டப் 1-க்கு ரூ. 1 0 0
5 டப்பிகள் ரூ. 4 0 0

ஓலம்! ஆரோக்கிய கிரந்தம் ஓலம்!
ஆதங்க நீக்ரஹ ஓளவுதரையும்,
26, பிராட்வே, மதராஸ்.

ஆரோக்கிய கிரந்தம்:— அசத்திய முனிவர் அருளிச் செய்த இவ் வாதெழுத்தக்கிரந்தி முருகக் கடவுளை முழுமுதற் கடவுளாக உபாசனை செய்தற்குரியதாக உபாசனை மந்திரத்தின் கைபலத்தைத் தன்னுள் அடக்கியதென்று கருதப்படுகின்ற 100 செய்யுள் களைக் கொண்டது. இது டாக்டர் V. S. அருணாசலம் பிள்ளையாரின் உரையோடு பதிப்பிக்கப் பெற்றது. விலை அனு 12. தபால் செலவு வேறு.

பெருமான் திருமொழி:— (துலசேகராழ்வார் திருவார் மலர்ந்தது.) தீர்மானம் பு. ப. இரத்தின சபா பதிநாயகர் அவர்கள் இயற்றிய பதவுரை, இலக்கணக் குறிப்பு சரித்திர ஆராய்ச்சி முதலியவைகளுடன் சேர்த்தது. காவாயிரப் பிரபந்தம் பரில் விருப்பு கோர்க்கு இது மிகுந்த உதவி தரும். விலை:— கலிகோ 1-4-0, சாதா 1-0-0. தபால் செலவு வேறு.
கலாநிலயம்.

வேளாளர் தெரு, புரசைபாக்கம், சென்னை.

NATIONAL INSURANCE COMPANY, LIMITED.
Head Office:
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

New Business Completed
During 1932 ... Rs. 1,55,66,720
Out of a business of ... Rs. 1,96,70,000

received in proposals for the policyholder from an investment point of view.

Life Assurance is security for the policyholder and after him for his wife and children.

Claims paid over Total Assets exceed ... Rs. 1,00,00,000 ... Rs. 1,90,00,000

For Terms & Conditions apply to:—
T. ANANTACHARI,
Branch Secretary,
113, Armenian Street, OR R. G. DAS & Co.,
Madras. Managers.

FIRE & ACCIDENT RISKS covered by NATIONAL FIRE AND

GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd., NATIONAL INSURANCE BUILDING, 7, Council House Street, Calcutta.

For Terms & Conditions apply to:—
T. ANANTACHARI,
Branch Secretary, OR R. G. DAS & Co.,
113, Armenian Street, Madras. Managers.